

באור החיים

גליצין

גליצין תתס"א

פרשת ויגש - תשפ"ו לפ"ק

הגליצין בשבוע זו נתגרב לעילוי נשמת
הרבני החסיד הישיש ר' צבי ארי' (הערש לייב) בן ר' ישראל ז"ל זי"ע נבדק
בתוך שנה לפטירתו - אשר חי אדוק ומקושר באילנה רחוי בית תפארתינו קרוב לפ' שנים
נתגרב על ידי אחד מנכדיו החשובים הי"ו
ובזכות זה יתברך הנרמן החשוב בכל סילי דמיטב, ויסלא הקב"ה כל שאלות לבו לטובה אמן סלה

המזכיר הזה נתגרב ע"י מו"ה משה בצלאל פרידריך הי"ו (קרית יואל)
לדגל שמחת הולדת בתו למזל טוב
ובזכות זה יתברךו הש"ת שיכבה לרוחת רב תענית ונחת מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

באור פני מלך

פניני עבודת עבודה על פרשת השבוע

הרי שכל טבע הבריאה משועבד לצדיקים,
והאדם צריך להאמין, שכאשר הוא מדבק את
עצמו לצדיקים, והוא מוכן לקבל מצדיקים,
וללמוד דרך ה' של הצדיקים, אזי יש בכחם
לפעול עבורו ישועות, ולהפוך למענו כל סדר
הבריאה, כי כל הבריאה משועבדת לכלל ישראל,
והקב"ה מנהיג את כל העולם לטובת ישראל, כי
הקב"ה ברא עולמו להטיב לברואיו.
(עבו"ע דב"ק פורים)

הדרך לעמוד בגלות היא ע"י כח התורה

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו
גשנה.
פרש"י הק' לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא
הוראה.
הענין בזה, כי ידוע דיעקב אבינו ע"ה היה עמוד

המשך בע"ג

הניסיונות המרובים.

(עבו"ע דב"ק וישב)

מי שדבק בצדיק הצדיק משנה הטבע לטובתו

ותן זרע ונחיה ולא נמות.

פירוש רש"י הק', מכיון שבא יעקב למצרים,
באה ברכה לרגליו והתחילו לזרוע וכלה הרעב.
והרמב"ן הק' הקשה על זה, איך אפשר
שיתבטל מה שפתר יוסף שיהיה רעב 'שבע'
שנים, וכי לא ראה יוסף מה שיהיה לבסוף.
ותירץ על זה הרמב"ן מ'בארדיטשוב זי"ע, כי
בפתרון החלום אמר יוסף לפרעה, את אשר
האלהים עושה הגיד לפרעה, ורצה לומר בזה,
אשר "האלהים" לבדו עושה ולא יהיה צדיק
הדור שייבקש מהקב"ה שתבטל גזירות הרעב,
אזי יתקיים החלום של שבע שנים, מה שאין כן
אם יבא צדיק שייבטל הגזירה, תבטל הפתרון
החלום של שבע שנים.

יוסף נעשה מלך כדי להשפיע כל טוב לבני ישראל

כי למחיה שלחני אלהים לפניכם.

אפשר לפרש הפסוק, דיוסף הצדיק אמר
לאחיו, שכל מה שאירע לנו עד עתה שנעשיתי
מלך, ושהוצרכו לירד למצרים בעל כורחם, כל זה
היה רק כדי שאוכל להשפיע לכם ולהחיות לכם
לפליטה גדולה.

ואכן בכל השנים אשר ישבו האחים במצרים,
השפיע להם יוסף שפע רב ואור גדול להם
ולדורותיהם עד עולם, וכמו שכתוב (מ"ז י"ב)
'ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף', לפי הטף היינו לפי הצורך לדורות
בני ישראל הבאים אחריהם, שהשפיע עליהם
שפע רב שיהא בכחם להתחזק שם במצרים נגד

נתגרב על ידי הרבני הנגיד הטסרס המרומם רודף צדקה וחסד בונה ומקים עולמות של תורה וחסידות

הרה"ח משה חיים בעדקאוויטש שליט"א

עליוני שמונת הוריו וחסידים
אביו והיה יעקב אליעזר בן יחזקאל מיכל יחי - אביו והיה מרת דבורה חנה בן יצחק צבי ע"ה
ולעז בן הארץ מרת דילא וילא רבקה לאה ע"ה
חמא נשמת צדקה בצדור החיים אמן

פרנס פעולות האחד
להודש
טבת

אשר וטוב לך הזכרתם
אדירים יעמוד לך ולזכותך
מה טוב חלקך וחובלך בזה ובסא
בכבוד רב
הנהלת איחוד
תלמידי חסידים טאהש
בשם כלל אנשי שלומינו

שביב'אש

קורצע טרעפליכע טייטשן מ'ווערט
ש'ל'ך מ'ן רבינו הקדוש זיערעכ'י

לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות אעפ"י שלא לשמה, א
מענטש דארף אלץ טראכטן אז עס איז נאך אלץ געווען
אין די מדריגה פון שלא לשמה.

(שפת'ק בהר - ג')

המדרש הזה נכתב ע"י מוה"ר מרדכי ארי' שפיטצער חי"ו (זומסב'ג)

לרגל שמחת נישואי בנו החתן יואל יושע נ"ו למול טוב

ובסבתו זה יסבחו הש"ת שימחה לרבות תענית ונחת מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דער הייליגער רבי זאגט

ילקוט אמרים מכ"ק רביה"ק ז"ע מלוקט מספרי דברי רב - באדייש

שפיכת דמים נתכפר
געווארן, וואלט מען
נישט געדארפט הרג'נען
דעם הורג, דארף מען דאך
פארשטיין אויף וועלכע חטא קומט יא די
עגלה ערופה מכפר צו זיין, וואס אויף דעם
זאגט מען 'כפר לעמך ישראל'.

אויך זענען די מפרשים מדייק וואס
מען זאגט, כפר לעמך ישראל "אשר פדית
ה'", פארוואס דערמאנט מען דא אז דער
אייבישטער האט אויסגעלייזט זיין פאלק.

נאר די מפרשים שרייבן אז די שורש
פון מצות עגלה ערופה איז מדין כל ישראל
ערבים זה לזה, און וויבאלד עס איז געטון
געווארן א רציחת נפש בישראל, איז כל זמן
מען האט נאך נישט געטון קיין דין מיטן
הורג, איז שורה א קטרוג אויף אידישע
קינדער, אויך אויף די וואס האבן נישט
גע'הרג'ט, נאר מצד ערבות, ווייל אלע
אידן זענען איין שורש, און דורך די עריפת
העגלה קומט מען מכפר זיין די חלק פון
די חטא וואס אלע אידן האבן אין דעם
מצד מצות ערבות, און מען וועט מיט דעם
מכפר זיין די קטרוג וואס איז שורה אויף
אידן, און אויף דעם זאגט מען כפר לעמך
ישראל, אבער די עצם חטא איז נאכנישט
נתכפר געווארן דורך דעם, וועגן דעם ווען
מען טרעפט דעם הורג, נאך די עריפת
העגלה דארף מען אים הרג'נען.

און לויט דעם וועט מען מבאר זיין
פארוואס דער אייבישטער האט מסבב
געווען אז יוסף זאל זיך אפשטיין פון יעקב
דווקא ביי די פרשה פון עגלה ערופה, צו
מרמז זיין מיט דעם אז די חטא פון מכירת
יוסף איז נישט געווען די חטא פון די
שבטים אליין, נאר זיי האבן גורם געווען

צו משרה זיין דינים אויף אידישע קינדער
פון די שפעטער'דיגע דורות, אפ'י זיי האבן
אים נישט פארקויפט, און זיי אלע וועלן
דארפן ליידן פאר די חטא מצד דין ערבות,
און קרוב צו צוויי טויזענט יאר שפעטער,
זענען די עשרה הרוגי מלכות גע'הרג'ט
געווארן פאר די חטא.

וועגן דעם ווען יעקב אבינו איז
אויסגעלייזט געווארן פון צרות יוסף, און
ס'איז געווען ותחי רוח יעקב אביהם, איז
עס נישט געווען די גאולה פון יעקב אבינו
אליין, נאר א גאולה כללית לכל ישראל,
ווייל די מכירה איז געווען אויפן חשבון
פון יעדעם, און אויך די גאולה איז אויפ'ן
חשבון פון יעדעם, וועגן דעם אזוי ווי ווען
יוסף האט זיך אפגעשיידט פון יעקב מיט
די פרשה פון עגלה ערופה, אזוי אויך איז
זייער פרישע התקשרות דורך די פרשה פון
עגלה ערופה, ווייל יעדע צרה אין יעדע
גאולה פון א צרה איז נישט קיין ענין פרט,
נאר א ענין כלל וואס איז נוגע פאר גאנץ
כלל ישראל.

און דאס זאגט די פסוק ביי די פרשה
פון עגלה ערופה, 'כפר לעמך ישראל אשר
פדית ה', דאס קומט צו לערנען אז די
גאנצע ענין פון די פד' פון אידן איז תלוי
מיט די מצוה פון ערבות, ווייל אפ'י א חלק
פון כלל ישראל זענען שוין ראוי צו ווערן
אויסגעלייזט, איז נאך דא א עיכוב צו די
גאולה, וועגן די צד ערבות פון די אנדערע
חלק אידן, און אזוי אויך פארקערט ווען
איין איד איז מתקן זיינע מעשים ער זאל זיין
ראוי צו ווערן אויסגעלייזט, איז ער גורם א
קירוב הגאולה פאר גאנץ כלל ישראל, אזוי
ווי חז"ל זאגן (יומא פ"ו ע"ב) יחיד שעשה
תשובה מוחלין לכל העולם כולו.

(עב"ע פתג"ק)

יוסף הצדיק האט מרמז געווען מיטן שיקן עגלות אז די גאולה ווענדט זיך אין יעדער איד

וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת
אותו ותחי רוח יעקב אביהם, פרש"י הק',
סימן מסר להם במה היה עוסק כשפירש
ממנו, בפרשת עגלה ערופה, והוה שנאמר
וירא את העגלות אשר שלח יוסף, ולא
נאמר אשר שלח פרעה.

דארף מען פארשטיין דער ענין אין
דעם, פארוואס דער אייבישטער האט
מסבב געווען אז יוסף זאל זיך אפשטיין פון
יעקב דווקא ביי די פרשה פון עגלה ערופה.

אויך דארף מען פארשטיין, פארוואס
האט יוסף געדארפט שיקן א סימן פאר
יעקב אז ער איז יוסף, לכאורה האבן דאך
די ברידער'ס אים שוין דערקענט און
גערעדט מיט אים פארדעם.

נאר כדי דאס צו פארשטיין, דארף מען
זיך קודם מתבונן זיין אין וואס עס שטייט
אין פסוק ביי די פרשה פון עגלה ערופה,
'וכל זקני העיר ההוא הקרובים אל החלל
ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל,
וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה
ועינינו לא ראו, כפר לעמך ישראל אשר
פדית ה', זענען די ראשונים מבאר דער
ענין פון די מצוה פון עגלה ערופה, וואס
דאס קומט נישט לכאורה צו מכפר זיין
אויף די חטא פון שפיכת דמים, ווייל רש"י
הק' ברענגט פון חז"ל, אז אויב מען טרעפט
די הורג אחר שנערפה העגלה דארף מען
אים הרג'נען, און אויב איז שוין די חטא פון

א ווארט צום שבת טיש

געקליבענע תורות און מעשיות נאכצוזאגן ביים שבת טיש

אתורה אויף די פרשה

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באוני אדני.

די משנה זאגט אין מסכת ברכות (פרק ה' משנה א') אז חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת קודם התפלה ומתפללים כדי שיכוונו את לבם למקום, שטייט פון הייליגן ר' נח מלעכוויטש זי"ע אז דער פשט אין דער משנה איז, אז זיי האבן אין יענער שעה מתפלל געווען צום אייבערשטן, אז בשעתן דאווענען זאלן זיי קענען מכין זיין ווי עס דארף צו זיין, אויך ואגט מען נאך פון תלמידי בעל שם טוב זי"ע, אויפן פסוק "אנא ה' הושיעה נא", מיר ווייסן דאך אז "אין נא אלא לשון תפלה" מיר בעטן דעם אייבישטער "אנא ה'", "הושיעה נא" העלף אונז אז מיר זאלן קענען דאווענען ווי עס דארף צו זיין.

דאס איז פשט אין פסוק, 'ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני', יהודה האט זיך דערנענטערט צום רבונו של עולם, און געזאגט, 'בי אדוני', איך בעט דיר באשעפער, 'ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני', העלף מיר אז איך זאל קענען דאווענען ווי עס דארף צו זיין.

(אמרי חיים)

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני וגו'.

כלל ישראל ווערן אנגערופן 'יהודים' ווייל יעדע זאך וואס געשעהט, סיי קליינע זאכן סיי גרויסע זאכן, אויף אלעס זענען מיר מודה אז דאס קומט פונעם אייבירשטן, און אויב א מענטש איז אויף אזא בחינה, דעמאלטס קען ער זיך

המדרוז הזה נכתב ע"י מוה"ר עזרא שמעון ישראל ניייהויזער הי"ו (טאהש) לרגל שמחת הולדת נכדו למזל טוב ומוסדת זה יסבירו הש"ת שיבה לרחות רב העניג ונחת מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דערנענטערן צום רבונו של עולם.

דאס איז פשט אין

פסוק, 'ויגש אליו', דער

וועג ווי אזוי מען קען זיך דערנענטערן צום רבונו של עולם, 'יהודה', אויב מען האט דעם מדה פון יהודה, וואס דאס מיינט מודה זיין אז אלעס וואס עס געשעהט קומט פונעם רבונו של עולם. (חידושי הר"ם)

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני.

די טראפן פון די ווערטער זענען קדמא ואזלא, רביעי, זרקא, מנח סגול.

מען קען דאס אריינלערנען אין פסוק, 'ויגש אליו' - קדמא ואזלא, ווייסט פארוואס איך טוה זיך פעדערן און איך שטעל זיך ארויס, 'יהודה' - רביעי, כאטש איך בין דאך די פערטע פון די ברודער, 'ויאמר' - זרקא, ווייל איך האב מיך אונטערגענומען צו זיין פארווארפן, 'בי אדוני' - מנח סגול פון צו רוהן אין גן עדן [עם סגולה]. (הגר"א מוילנא)

ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי וגו' גשו נא אלי ויגשו וגו'.

לכאורה דארף מען פארשטיין, פארוואס האט יוסף קודם געזאגט אני יוסף, און ערשט נאכדעם האט ער געזאגט גשו נא.

נאר עס שטייט אין מדרש אז ווען די מצרים זענען ארויס געגאנגען האבן זיי זיך אונטערגעהערט ביים מיר, צו הערן וואס יוסף רעדט.

לויט די מדרש איז שוין פארגעפערט דער קשיא, ווייל ווען יוסף האט געזאגט אני יוסף, האט ער עס געזאגט הויעך ווייל ער האט געוואלט אז די מצרים זאלן הערן, אבער נאכדעם וואס ער האט געזאגט אשר מכרתם אותי, האט

ער דאך נישט געוואלט אז די מצרים זאלן דאס הערן, האט ער געזאגט גשו נא, קומט'ס נאנט כדי אז די מצרים זאלן נישט הערן אז ענק האבן מיר אמאל פארקויפט.

(דעת זקנים)

ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבחרו מפניו.

עס איז שווער צו פארשטיין, פארוואס האט זיי יוסף יעצט איבער געפרעגט צו די טאטע לעבט נאך, זיי האבן דאך א גאנצע צייט גערעדט צו איהם און דערציילט וועגן זייער טאטע.

נאר דער פשט דערפון איז אזוי, עס איז ידוע אז יוסף האט אויסגעזעהן ענליך צו יעקב אבינו, און דערפאר וואלטן דאך זיינע ברידערס איהם געמוזט דערקענען, דעריבער האט זיך יוסף שטארק געוואונדערט אז זיינע ברידער דערקענען איהם נישט, האט ער געטראכט ביי זיך, אפשר איז דער טאטע שוין נפטר געווארן און די ברידער געדענקן נישט ווי אזוי ער האט אויסגעזעהן, וועגן דעם האט יוסף זיי נאכאמאל געפרעגט, העוד אבי חי, דער טאטע לעבט נאך טאקע, ערשט יעצט האבן די ברידער אנגעהויבן צו באמערקן אז יוסף ענדעלט צו דער טאטע, אזוי ווי עס שטייט, כי נבחרו מפניו, זיי האבן זיך יעצט דערשראקן פון זיין פנים.

(החיד"א זצ"ל)

ואל יחר אפך בעבדך כי כמוד כפרעה.

מען קען זאגן אז שיינעם פשט אין די ווערטער כי כמוד כפרעה, ווייל אין פרשת מקץ, ווען פרעה האט געזעהן אז יוסף האט גוט באשיידט זיין חלום, שטייט אין פסוק, אז פרעה האט אים געזאגט אז ער איז א איש אשר רוח אלקים בו,

בתורה, לכן גם עתה כאשר עומד לקבל עליו עול גלות מצרים, היתה ראשית מטרותו לתקן לו בית תלמוד אשר משם תצא הוראתו, שיהא לו מקום מוכן לעסוק בתורה, כי רק בכך זה יהא לו ולבניו מעמד בגלות מצרים, ורק בכך התורה יהא בכחם להינצל מכל טומאות מצרים, אשר

התורה, ובכך התורה עמד יעקב אבינו בכל הנסיונות אשר עברו עליו בימי חייו, צרת לבן, דינה, יוסף, עשיו, כולם התחזק בכך התורה שהתעמק בה, וכמו שאמרו חז"ל (מגילה יז) כי טרם הלך לבית לבן נטמן י"ד שנה בבית עבר ועסוק

המשך מע' א

עיקר שליטתה היתה בפגם היסוד, כמו שנקראת ערות הארץ, וזהו שאמר הכתוב ואת יהודה שלח לפניו "אל יוסף" היינו להכין לו עצה היאך לעמוד במדת יוסף, מדת יסוד צדיק, על זה צוהו לתקן בית תלמוד אשר משם תצא הוראה, כי התורה היא הכלי זיין להינצל מן החטא. (עבו"ע פתג"ק ויגש)

כמוך כפרעה - וועסטו זיין אזוי ווי פרעה, וואס
ער האט נישט געקענט באשיידן זיין חלום.
(אגרא דכלה)

א מעשה אויף די פרשה

וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד

אמאל ווען הרה"ק ר' נתן דוד משידלאווי
זי"ע איז געווען פאר עטליכע וואכן אין שטאט
קארלסבאד אויף מנוחת הנפש, איז
איינגעפאלן פאר עטליכע פון זיינע חסידים
צו פארן צום רבין אויף שב"ק, קלערנדיג
אז דער רבי וועט זיכער האבן א גרעסערע
שמחה און נחת רוח פון די נסיעה, ווי
איידער ווען זיי קומען צום רבין'ס שטוב קיין
שידלאווע, ווייל דארט אין קארלסבאד
האט ער דאך נישט קיין שום באקאנטע.
אנקומענדיג צו ר' נתן דוד זי"ע, האט
ער זיי תיכף געגעבן שלום, אבער מער פון
דעם גארנישט, ער האט נישט גערעדט
מיט זיי קיין ווארט, די חסידים האבן געהאט
דערפון גרויס צער, אז נאכ'ן פארן אזא
ווייטע וועג מיט א גוטע כונה צו דערפרייען
דעם רבין, איז ער זיי גאר מרחק און וויל
נישט רעדן מיט זיי.

אבער די ווייטאג האט נישט לאנג
געדויערט, ווייל אזוי ווי עס איז געווארן
שבת, האט דער רבי זיי געשיקט רופן און
זיי אויפגענומען מיט גרויס שמחה און
ליבשאפט, און האט ער זיך משתעשע
געווען מיט זיי און צוזאמען גערעדט דברי
תורה מיט גרויס התלהבות, אבער דאס איז
געווען א גרויס וואונדער פאר די חסידים,
וואס איז דא פלוצלונג געשעהן אז דער
רבי פרייט זיך יא מיט אונז.

האט ער זיי מסביר געווען, וויסן זאלט
איר מיינע ליבע אידן, אז ווען איך האב אייך
דערזעהן דא ביים שלום געבן, האט איך
באקומען אין הארץ אזא גרויסע שמחה
און ליבשאפט, אז איך האב אויפ'ן ארט
באשלאסן אוועקצוגעבן די אהבה פארן
ליבן באשעפער ב"ה, ווייל אזא אהבה
פאסט נישט זיך צו באנוצן דערמיט נאר
לכבוד דעם בורא ב"ה.

איז ער א נביא, פארלירט ער זיין נביאות, און אויב
ער איז א חכם, פארלירט ער זיין קלוגשאפט.
קען מען זאגן, אז דאס האט יהודה דא
געמיינט צו זאגן צו יוסף, אל יחר אפך בעבדך
- דו זאלסט נישט ווערן אויפגערגעט אויף מיר,
ווייל אויב דו וועסט זיין אין כעס וועט געשעהן
צו דיר דאס וואס די גמרא זאגט, אז דער וואס
רעגט זיך אויף ווערט אויס נביא, און אויך אויס
חכם, און אויב דאס וועט געשעהן צו דיר, כי

אויך האט אים פרעה אנגערופען נבון וחכם
- א קלוגער מענטש, ווייל נאר א חכם קען
אויסמייטשן א חלום אזוי גוט ווי יוסף האט
דאס געטוהן.

און די גמרא זאגט אין מסכת פסחים (דף ס"ו
ע"ב), כל הכועס, אם נביא הוא, נביאותו מסתלקת
ממנו, ואם חכם הוא, חכמתו מסתלקת ממנו - א
מענטש טאר זיך נישט אויפגען, און אויב רעגט
ער זיך יא אויף, ווערט ער געשטראפט, אז אויב

קהל אור החיים ד'טאהש
קריית טאהש
2 Beth Hahay Ave., Kiryas Tosh Baisland GC J7E 4H4 Tel. (450) 430-0380

בעמודינו אחר ימי האור, יומין החנוכה שקברו עלינו לטובה,
בהתרוממות רב ובכבוד פאר והדר
חובה נעמיה עלינו להעלות על נס, ולברך מזמור לתורה לכבוד
הני מכבדים את ה' מגרונם, היטיבו נגן בתרועה
שעמדו על הדוכן בזמירות שירות ותשבחות

במשך ימי החנוכה אצל הדלקת נר חנוכה
של כ"ק מרן רבינו עמרם שליט"א

תלמידי ישיבה גדולה

הבה"ח דוד הכהן לאנדאוי נ"ו • הבה"ח
שמעון יחיאל גאלדשטיין נ"ו • הבה"ח ארי' ארי'
סאנדעל נ"ו • הבה"ח שלום אלי' יונגליין
נ"ו • הבה"ח דוד ברי"ק הערשקאוויטש
נ"ו • הבה"ח חיים נחום טערטעלשטיין
ה"ח • הבה"ח אברהם זיידא שריגעל נ"ו
• הבה"ח חיים אלעזר פעלשעריס נ"ו
• הבה"ח אשר עמיל מיל קרויס נ"ו
• הבה"ח יעקב טאר האלפערין נ"ו •
הבה"ח יעקב מיל לאווען נ"ו • הבה"ח
ליפא שווארץ הי"ד

תלמידי ישיבה קטנה

הבה"ח מרדכי ארעל נ"ו • הבה"ח אשר

עמיל מיל קרויס נ"ו • הבה"ח שמעון פריעדמאן נ"ו • הבה"ח שמעון יוסף ארי' שטעפל נ"ו • הבה"ח ישראל בער האלצער נ"ו • הבה"ח משה עסטויינער נ"ו • הבה"ח דוד גאלדשטיין נ"ו • הבה"ח אהרן הערש שווארץ נ"ו • הבה"ח יואל נחום אייזנבוויג נ"ו • הבה"ח ישיע נייטאן נ"ו • הבה"ח שמואל יעקב פעלשעריס נ"ו • הבה"ח אהרן אלעזר יונגליין נ"ו • הבה"ח חיים אפרים יונגליין נ"ו • הבה"ח בנימין זאב פישע נ"ו • הבה"ח משה לייב קרויס נ"ו

וגם לרבות

מחזיקי תפארת דוד שלום וויינגארטן הי"ד
הבה"ח שלמה חיים מיל קרויס נ"ו
שכנים מסוימים וסמוכים תמידים פתח מלכות אלמתי

ברכותיו צריכה בזה שירוב לילך מעלה מעלה על כבוד התורה והחסידות
והיום וזמור יזוהר מזה ומכל משפחתם רב תענוג ונחת וקדושה

נודה לך ונספר תהלתך

אחרון אחרון חביב

הגו מכירים טובה ומכירים ברכותינו מל מעלת אחד המיוחד שבחבורה האי גברא יקרא,
שבכשרותו וזכה לחיות נפשות רבות, ולהעלות על שלחן מלכים בהשלחות
הטהורות במועדים ורגלים, להלל "מקהלות המנגנים בחצרות קדש" רבות בשנים מילם
שוים לטובה בהצלחה נפלאה ולהנאת אנשי שלמינו המשתופים בצל הקודש

מוה"ר איתמר ארגעל הי"ו

י"ד מקהלות המנגנים בחצרות קדש

ברכותינו צריכות בזה שיתוכן להמשיך מעשיך הברוכים המורשים על נס, עדי עד
נזכה לעלות לציון ברננים, ושם נשיר את שיר ה'.

בברכת זמור לוי חסידיו

הנהלת הקהלה

קבעו
שיד
ורגלים

זהירות אין קאך (ג)

אייער

אייער וואס האבן גענעכטיגט אן שאלאכטץ

אין דעם מאמר האבן געשריבן בעזה"ת פארשידענע אקטועלע הנהגות און שאלות וואס קען זיך מאכן ביי "אייער" וואס האבן איבער גענעכטיגט ביינאכט.

יד

שאלה: איז דא א חילוק צי עס האט גענעכטיגט אפגעשיילטע רויע אייער, אדער געקאכטע אייער?

תשובה: עס איז אנגענומען אין די פוסקים, אז עס איז נישט קיין חילוק צי די איי איז רוי אדער געקאכט, אין יעדן פאל אויב עס האט גענעכטיגט איבער נאכט אן קיין שאלאכטץ, איז שייך ביי דעם די קפידא (שו"ת פרי השדה (ח"ג סימן ס"א), ובמשמרת שלום (יו"ד סימן קט"ז אות ד'), ועוד אחרונים, וכן נוהגין, דלא כהשו"ת בית שלמה (ח"א סימן ס"א אות ב').

טו

שאלה: איז דא א חילוק צי די גאנצע איי האט גענעכטיגט אן שאלאכטץ, דאס מיינט סיי די ווייסעכל און סיי די געלעכל, אדער עס האט גענעכטיגט נאר די ווייסעכל אדער נאר די געלעכל?

תשובה: די קפידא איז סיי אויב די ווייסעכל אליין האט גענעכטיגט אן שאלאכטץ, און סיי אויב די געלעכל אליין האט גענעכטיגט אן שאלאכטץ, און כל שכן ווען סיי די ווייסעכל און סיי די געלעכל, האבן גענעכטיגט (שו"ת בית שלמה יו"ד סימן קפ"ט).

טז

שאלה: איז די קפידא אויך ווען מען האט געמאכט אייער שפיז, און דאס האט גענעכטיגט?

ביאור הלכה

הלכות וכיבודים מתוך ספרי בית נאמן בישראל
אשר עדיין לא דאו אור הדפוס
מאת הגאון הגדול דומ"ץ קריתינו הק' שליט"א

תשובה: אזוי ווי אייער שפיז ווערט געווענדליך געפרעגלט מיט אויל א.ד.ג., און אויך טייל מענטשן זאלצן דאס פארן פרעגלען, דעריבער איז נישט שייך ביי דעם די קפידא, און מען מעג דאס עסן, אבער אויב מען האט דאס געפרעגלט אן קיין אויל, און אן קיין זאלץ, טאר מען דאס נישט עסן.

באמערקונג

די הלכה איז אקטועל ביי די וואס מאכן אייער לאקשן אום פסח, אין א ספעציעלע פענדל מיטן נאמען טאפלאן אדער טיפאל, וואס מען דארף בכלל נישט לייגן קיין אויל, בשעת'ן פרעגלען די אייער, אז זיי דארפן אכטונג געבן אריין צו לייגן אין די אייער אביסל אויל, אדער אביסל זאלץ, אזוי אז מען זאל דאס שפירן אז עס איז געזאלצן, ווייל אויב נישט, טאר מען דאס נישט עסן.

יז

שאלה: מען האט געמאכט א סענדוויטש פון צוויי רעפטלעך ברויט, און מען האט אריין געלייגט צווישן די רעפטלעך סלייסעס געקאכטע אייער, און דאס האט אזוי גענעכטיגט א גאנצע נאכט, מעג מען דאס עסן?

תשובה: עס איז א קלער אין די פוסקים צי א סענדוויטש וואס ליגט דערין סלייסעס אייער, צי דאס ווערט גערעכנט אזוי ווי די אייער זענען אויסגעמישט, דעריבער זאל מען לכתחלה מחמיר זיין נישט צו לאזן נעכטיגן אזא סענדוויטש, בדיעבד אויב מען האט געלאזט נעכטיגן אזא סענדוויטש, קען מען זיך פארלאזן אויף די מקילים (סמ"ק סימן קע"א כתב שיש מקילים בזה).

די עצה מען זאל דאס מעגן אפילו לכתחלה לאזן נעכטיגן, איז אז מען זאל לייגן אויף די אייער זאלץ אדער מיינענז א.ד.ג., אז מען זאל דאס גוט שפירן.

יח

שאלה: מען האט בטעות געשמירט אויפגעקלאפטע אייער וואס האט גענעכטיגט איבער נאכט, אויף טייג וואס מען האט געבאקן דערמיט חלות, מעג מען עסן די חלות?

די זעלבע שאלה איז אויב מען האט געשמירט אויפגעקלאפטע אייער אויף טייג וואס מען האט אנגעגרייט צו באקן דערפון חלות, און מען האט דאס אזוי געלאזט איבערנעכטיגן, מעג מען דאס באקן דעם אנדערן טאג?

תשובה: אויב עס איז געווען אויסגעמישט אין די אויפגעקלאפטע אייער אביסל זאלץ אדער אויל א.ד.ג., קען מען עס אפילו לכתחלה שמירן, און באקן, אבער אויב עס איז גארנישט געווען אויסגעמישט אין די אייער, און מען האט שוין געבאקן די חלה, זאל מען לכתחלה אוועק שניידן די אויבערשטע שיכט פון די חלה, און די איבעריגע חלה מעג מען עסן (שו"ת בית שלמה ביו"ד סי' קפ"ט, שהביצה שמושחין על החלה, לא חשיב תערובות, שעומד בפני עצמו).

אבער אויב עס איז שווער אזוי צו טון, קען מען זיך פארלאזן אויף די מקילים, איבערהויפט אויב עס האט נישט גענעכטיגט די גאנצע נאכט, דאס מיינט פון צאת הכוכבים ביז עלות השחר.

יט

שאלה: עס זענען דא וואס לייגן אריין ערב שבת אין די טשאלענט, געקאכטע אייער וואס זענען אפגעשיילט, און זיי ליגן דארט גאנץ שבת ביינאכט, איז דאס אויסגעהאלטן?

תשובה: עס זענען דא וואס זענען מקפיד און זיי לייגן אריין די אייער אין טשאלענט נאר מיט די שאלאכטץ, מיט די טענה וויבאלד די איי ווערט נישט אינגאנצן אויסגעמישט מיט די טשאלענט, איז עס פונקט אזוי ווי מען ווייקט א געשיילטע איי אין וואסער די גאנצע נאכט, וואס דאס העלפט נישט.

און עס זענען דא וואס פירן זיך יא צו

בקדושה די ביהמ"ד וועט דאס
צוברענגן אז די שכינה זאל רוען
אפילו אין גלות, און דאס וועט
אויפֿוועקן די רצון אין הימל
צוריקצובויען די בית המקדש
במהרה בימינו אמן. (עבודת עבודה
פתגמי קודש פ' פקודי אות ב')

באזר התפילה

נכתב ע"י ועד מורא מקדש דקהל אור החיים דטאהש

קדושת ביהמ"ד וועקט אויף א רצון אין הימל צו ברענגן די גאולה שלימה

עס איז באקאנט אז א בית
הכנסת און א בית המדרש ווי מען
איז עוסק בתורה ותפילה האט
קדושת המקדש, אזוי ווי ס'שטייט אין
פסוק (יחזקאל יא, טז) וכי הפיצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט,
דאס מיינט אז אפילו די אידן
וועלן זיין פארשפרייט אין אלע
לענדער וועט זיין א בית המקדש
מיט זיי, און די גמ' איז מסביר
(מס' מגילה דף כט.) אז דאס גייט
ארויף אויף בתי כנסיות און בתי
מדרשות.

און מיט דעם וואס אידן
זענען מכבד א ביהמ"ד און
מ'פארשעמט נישט די קדושה
פונעם בית המדרש, ברענגט מען
אראפ השראת השכינה פונקט
ווי אין בית המקדש, און דאס איז
מעורר א השתוקקות און א רצון
אין הימל צוריקצובויען די בית
המקדש אז די שכינה זאל קענען
רוען אין בית המקדש.

אבער חס ושלום אויב
מ'פארשעמט די קדושה פונעם
בית המדרש מ'פירט זיך אויף
מיט קלות ראש און מ'שמועסט
ארום, דאן פארטרייבט מען די
שכינה הקדושה און מ'איז חלילה
מבטל די תשוקה און רצון צו
אויפבויען די בית המקדש רח"ל.

דער הייליגער מגן אברהם (סי'
קנ"א סק"א) ברענגט פונעם סמ"ק
אז וועגן די עבירה פון קלות
ראש און שמועסן אין א ביהמ"ד
זענען אסאך בתי מדרשות
איבערגעדרייט געווארן פאר א
תפלה רח"ל.

אבער אז אידן וועלן האלטן

קהל אור החיים ד'טאהש

מנוחיות

קדושת טאהש

בקשה נחוצה

באסיפה עם גבאי ועסקני 'מורא מקדש'
שהתקיים ליל ה' חנוכה בביתו נאווה קודש
של כ"ק מרץ רבינו עט"ד שליט"א
ביקש רבינו שליט"א בכל לשון של בקשה:

"עכשיו שהזרנו ב"ה לביהמ"ד הגדול אחרי
השריפה אשר שרף ה', וגם הזמן מסוגל לזה בימי
חגיגה אלו, מידוע דברי הנודע ביהודה בעל"ה

נקבל כל אחד ואחד קבלה
חדשה להיזהר ביותר בכל עניני
קדושת בית המדרש

ולא לדבר מן אדון עולם
עד אדון עולם

ובמיוחד שלא לדבר
מהחל קריה"ת ועד סוף
קריה"ת"

בברכת א לעכטיגן שבת חנוכה וזהודש

אסקין ואבאי מורא מקדש דקהל אור החיים

המשך מאמר בענין:

מצות קידוש החודש בזמן הזה

הערת הרמב"ן שאין סמיכה
בימינו שיוכלו בני ארץ
ישראל לקדש החודש

מעדני התורה

לכבוד ולזכרון נישאים וענינים שונים כדרכה של תורה
מתוך השיעורים שנאמרו ע"י הרה"ג ר' אהרן קאהן שליט"א

עניות דעתי להלכה, דגם בזמן
הזה צריכים בית דין לקדש
חדשים בארץ ישראל ולעבר
שנים, ומהראוי אשר המה יעשו
לוח כל שנה מקביעת החדשים
והמועדות כו', וכאשר חפץ
ה' בידינו יצליח ויהיה נועמו
עלינו ויגמור עלינו לטובה, נראה
שיושלח בכל שנה ושנה לוח מארץ
הקודש על קידוש החדשים והשנים,
ומציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים
(ישעיהו ב, ג).

אמנם האבני נזר (או"ח סי' שי אות ה-ו)
בתשובתו אל הגאון הנ"ל כותב, כי
אין הדבר מעכב, ואין להצריך לעשות
כן, ויכולים בני חוץ לארץ לסמוך על
החשבון שהוא חשבונם של בני ארץ
ישראל, ואינם צריכים לשלוח לוחות
מארץ ישראל לכל העולם כולו. על
כל פנים דעת הנפש חיה מכח דברי
הרמב"ם הנ"ל, כי בפועל צריכים בית
דין שבארץ ישראל לדאוג על קביעת
המועדים וחשבון החדשים, ולשם כך
אף לשלוח לוחות לכל הגולה למען ידעו
את מועדי השנה.

דין חזרה בשכחת יעלה ויבוא בערבית ליל ראש חודש לדעת הרמב"ם והרמב"ן

ענין נוסף שמעלה האבני נזר (שם אות
ז) בזה, דהנה קי"ל (ברכות ל:) השוכח
להזכיר יעלה ויבוא בערבית בליל ראש
חודש אינו צריך לחזור, הואיל ואין
מקדשים את החודש בלילה. ומעתה,
בשלמא לשיטת הרמב"ם שקידוש
החודש אף בזמנינו נעשה בפועל מדי
חודש בחדשו על ידי בני ארץ ישראל,
אם כן מאחר ואין מקדשין את החודש
בלילה, הרי שקידוש החודש אינו נעשה
אלא ביומו של ראש חודש, על כן בלילה
אין צריכים לחזור בשכח להזכיר יעלה
ויבוא. אך לדעת הרמב"ן שכבר קידש
הלל את כל ראשי החודשים עד לסוף
כל הדורות, אם כן כבר נתקדש ראש
החודש מתחילתו, ואף בערבית של ליל
ראש חודש, יצטרכו לחזור באם שכח
יעלה ויבוא, כי כבר נתקדש ראש חודש
מתחילתו.

המשך בשבוע הבא אי"ה

סמיכה, והמהרלב"ח הדפיס בסוף
ספר תשובותיו קונטרס בשם 'קונטרס
הסמיכה', בו הביא בארוכה כל המשא
ומתן של הצדדים בנידון זה, כאשר
בין טענותיו הרי הוא טוען, שהרמב"ם
מסיים את דבריו וכותב: "והדבר צריך
הכרע", ולדעתו כוונת הרמב"ם שאין
הדבר מחזור אצלו, וחכמי צפת טענו
לעומתו כוונה אחרת בדברי הרמב"ם,
ועוד כהנה וכהנה, כמו שהארכנו בזה
במקומנו.

דברי מהר"י בירב כי מה שיושבי ארץ ישראל מקדשים החודש הוא משום שכה בידם לסמוך חכם אחד שיוכל להסמך

בתוך אריכות דבריו מתייחס מהר"י
בירב לנידון קידוש החודש על ידי
חשבונם של בני ארץ ישראל, וכותב
בטעם הדבר (קונטרס הסמיכה, בד"ה ועוד
כתב הרמב"ן), כי אף שאינם סמוכים, מכל
מקום מאחר וביד חכמי ישראל ותלמידי
החכמים שבישראל להכריע על אחד
מהחכמים ליתן לו דין סמוך, הרי יש
להם כח של סמיכה, ולכן יכולים לחשב
את חשבון המועדים וקביעת החדשים.
ויתר על כן מבאר שם, דאם כל בני
ישראל אומרים ומכריזים כי בזה היום
הוא ראש חודש, הרי כביכול דעת כולם
מסכמת למנות את הראש שבהם לומר
כן, ולו יהא כח הסמיכה, לזה הרי הם
נחשבים כבית דין סמוכים.

בשולי דעת הרמב"ם העירו האחרונים, כמה הערות, ונצטטם בקצירת האומר.

חידוש הנפש חיה להצריך את בית הדין שבארץ ישראל לעשות לוחות ולשולחם לכל הגולה

הגאון רבי חיים אלעזר וואקס זצ"ל
מגאון פולין בעל שו"ת נפש חיה, כותב
בתשובה (או"ח סי' א): "על כן נראה לפי

נקודה נוספת מעורר הרמב"ן,
והוא כי מאחר ולדברי הרמב"ם עצמו
אין קידוש החודש מסור לכל יחיד ויחיד,
אלא לאותם שנסמכו איש מפי איש עד
למשה רבינו, אם כן איך יכולים עתה
בזמנינו בני ארץ ישראל לחשב חשבון
המועדים וראשי החודשים, והרי אינם
סמוכים.

מחלוקת מהר"י בירב עם מהרלב"ח אודות החזרת הסמיכה

לביאור דעת הרמב"ם יש להקדים
בקצרה פולמוס רחב אף הוא, והוא פרשת
הסמיכה, אשר בימי הבית יוסף התעוררו
חכמי צפת, וביקשו להחזיר את עטרת
הסמיכה ליושנה, כאשר אל הבית יוסף
חברו ידידיו ורעיו המבי"ט ועוד מבית
מדרשם של חכמי צפת, והיה ברצונם
להסמך את רבם מהר"י בירב, ואז יוכל
להסמך הלאה דור דור ודורשיו, ובזה
תחזור עטרת הסמיכה לישראל.

יסוד הדברים מבוארים בדברי
הרמב"ם עצמו, שכתב (פ"ד מסנהדרין
ה"א): "נראין לי הדברים שאם הסכימו
כל החכמים שבארץ ישראל למנות
דיינים ולסמוך אותם הרי אלו סמוכים
ויש להן לדון דיני קנסות ויש להן לסמוך
לאחרים", וכתב כן גם בפירוש המשנה
(סנהדרין פ"א מ"ג) בוודאות ברורה.

אשר על כן חכמי צפת, וביניהם
הבית יוסף והמבי"ט, נאספו כולם וגמרו
אומר להכתיר אלוף לראשם את מהר"י
בירב, ובזה יהא לו דין הרמב"ם הנ"ל
ויוכל להסמך אחרים, ובזה יחזירו את
עטרת הסמיכה ליושנה.

אמנם גדולי ירושלים ובראשם
מהרלב"ח, יצאו נגד דבר הסמיכה
בחרב ובחנית, ופלפלו במלחמתה של
תורה להוכיח כי אין בידם להחליט
על היות מהר"י בירב ראש לכל גולת
אריאל, ולהסמך על פיו חכמים בתורת

וילקט יוסף את כל הכסף

דער הייליגער עטרת צבי זי"ע האט זיך אמאל גע'חלומ'ט ווי ער איז אין הימל אינעם היכל פונעם הייליגן בית יוסף, און עס זיצן דארטן אסאך תלמידי חכמים, א חלק פון זיי האט ער דערקענט, און אזוי אויך איז געזיצן דארט זיין ברודער הרה"ק ר' סענדער'ל מ'קאמארנא זי"ע וואס איז אוועק איבערלאזנדיג נאך זיך אינגע יתומים, ווען דער בית יוסף האט באמערקט דעם עטרת צבי, האט ער זיך אויפגעשטעלט פאר אים און אים געבעטן צו זאגן דברי תורה, האט דע זר הייליגער עטרת צבי געענטפערט אז דא לערנט מען נגלות התורה און איך לערן דאך א גאנצע טאג נסתה, אבער דאך וועל איך זאגן א חידוש וואס איך האב געזעהן, עס שטייט אין די תורה הקדושה וילקט

יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שוברים, חז"ל דערציילן אונז אז אלע כסף וזהב וואס איז געווען אויפ'ן גאנצן וועלט איז אנגעקומען צו יוסף הצדיק, און זיי האבן שוין גארנישט געהאט צו געבן, האבן זיי אים געברענגט זייערע צלמים און עבודה זרה'ס, כדי זיי זאלן באקומען אביסל צו עסן.

איז שווער אויף יוסף הצדיק, ווי אזוי האט ער געקענט נעמען די עבודה זרה'ס פון זיי, מען טאר דאך נישט נהנה זיין פון עבודה זרה, נאר וואס דען, אויף דעם זאגט די תורה הקדושה, "אשר הם שוברים", אז יוסף הצדיק האט זיי געהייסן צוברעכן און צושטויסן אלע זייערע עבודה זרה'ס בעפאר זיי האבן עס אים אהינגעבן, און די הלכה איז אז א גוי

מאזר התורה

ציצים ופרחים על עניני הפרשה

קען מבטל זיין זיין עבודה זרה און נאכדעם קען א איד געהעריג הנאה האבן דערפון.

דער הייליגער בית יוסף האט מורא'דיג באוואונדערט דעם שיינעם פשט, און נאכדעם האט ער אים געזאגט אז זיין ברודער ר' סענדער'ל מ'קאמארנא האט איבערגעלאזט א אינג קינד בעולם העשי', און ער האט נישט ווער עס זאל אים אויסלערנען תורה, האט דער עטרת צבי זיך אונטערגענומען צו לערנען מיט אים, און דעמאלטס איז דער הייליגער רבי אייזיק'ל מ'קאמארנא זי"ע געווארן א תלמיד דבוק

פון זיין פעטער דער עטרת צבי.

עס איז באקאנט אז ווען רבינו הקדוש זי"ע האט געטראפן א פלאץ צו בויען די ישיבה, איז געווען דארט א צלם אויפ'ן פעלד, האט ער דאן געבעטן די גוי אז ער זאל עס צוברעכן, טאקע כדי די גוי אליין זאל דאס מבטל זיין און די פלאץ זאל זיין אינגאנצן בקדושה ובטהרה, למעשה האט די גוי נישט געוואלט, איז מען געגאנגען זוכן א צווייטן פלאץ, ביז מען איז אנגעקומען צו דעם יעצטיגן מקום.

*

עס ווערט דערציילט, אז ווען מען האט איינגעזעצט דעם הייליגן בעל התניא זי"ע אין תפיסה, האט מען אים מזכיר געווען ביים הייליגן קדושת לוי זי"ע כדי ער זאל מרעיש עולמות זיין אז דער בעל התניא זאל ווערן באפרייט, פון גרויס איילעניש לויפענדיג מזכיר זיין האט דער שליח פארגעסן צו פרעגן דעם בעל התניא ווי אזוי ער הייסט, ווען ער איז אנגעקומען צום קדושת לוי און מזכיר געווען זיין רבי דער בעל התניא, איז דער בארדיטשבער אראפגעפאלן אויפ'ן ערד פאר צער און ער האט זייער שטארק געקרעכצט, און נאר נאכדעם האט ער געפרעגט דעם שליח ווי אזוי דער בעל התניא'ס מאמע הייסט, ווען דער שליח האט נישט געוויסט וואס צו ענטפערן, האט דער קדושת לוי געעפענט א חומש בראשית און עס איז אויסגעקומען ביי דעם פסוק אין פרשת מקץ, "וירא יעקב כי יש שבר במצרים", האט ער געזאגט אז שבר"ר איז ר"ת, ש'ניאור ב'ן ר'בקה, און אזוי האט ער געקענט אנהייבן מתפלל זיין פאר אים.

סימן טוב ומאזל טוב
למית יצחק'ל לששון ולמנוחה ולמנוחה טובים (זכרון יוסף)

ה'תשפ"ו
ביום חמישי
בשעה חמש וחצי
בבית יוסף
בארץ ישראל

**ה'תשפ"ו
המנוחה והמנוחה
בבית יוסף**

יושע ישר
בעריש לאנדא שליטא
מלמד מוסדות ביחוד ויחיד

**ליל השמיטה בשנת תשפ"ו
בבית יוסף**

באירוסין בני
למלך ולמלכה טובה ותכלית

**ישמחתו שבת כבוד רב
בבית יוסף**

המנוחה והמנוחה
בבית יוסף

**המנוחה והמנוחה
בבית יוסף**

הרה"ק בעל אור פני משה זי"ע

דעם קומענדיגן דאנערשטאג וי"ב טבת הבעל"ט געפאלט אויס די יומא דהילולא פונעם הייליגן 'אור פני משה', הרה"ק רבי משה בן רבי יצחק הלוי זי"ע.

ואלה תולדותיו

דער הייליגער אור פני משה זי"ע איז געבוירן געווארן אין די יארן פון ת"פ.

איבער זיינע יוגענט יארן זענען נישט באקאנט קיין באזונדערע פרטים ווי דער הייליגער 'אור' איז נתחנך געווארן און געשטיגן מעלה מעלה, ביזן אויפוואקסענדיג פון די צדיקי דורו בדור דעה.

אינטערעסאנט איז אנצומערקן אז דער הייליגער חוזה מ'לובלין זי"ע שרייבט, אז אין די יונגע יארן האט זיך דער הייליגער אלשי"ך זצ"ל מגלה געווען צום אור פני משה און געלערנט מיט אים תורה.

דער אור פני משה האט זיך נאך מסתופף געווען ביי די חברי קדישא פונעם הייליגן מגיד הגדול מ'מעזריטש זי"ע ווי דער אור פני משה שרייבט אין זיין ספר פרשת וירא וזל"ק: "נזרקה מפי חבורה קדישא של רבן כל בני הגולה הגאון מהו' דוב בער שי' עד ביאת משיחנו" עכדל"ק.

דער הייליגער אור פני משה איז נסתלק געווארן אום י"ב טבת אין יאר תקס"ו לפ"ק.

באור הילולא

תולדות וסיפורים מצדיקים שיודה"ל חל' בשבוע הבעל"ט

והאיש "משה" עניו מאוד מכל אדם

די דאזיגע ווערטער 'והאיש משה עניו מאוד' איז גאר פאסיג צו זאגן אויפן הייליגן 'אור פני משה', נאכדעם וואס דורכאויס זיין גאנץ לעבן האט ער זיך געהאלטן גאר שטארק בענווה ובשפלות, און האט זיך אלעמאל פרובירט אויסצובאהאלטן פון מענטש'ליכע אויגן, און פונעם רוישיגן המון עם, און פון זיין אייגן ווינקל האט ער געדינט השי"ת.

עס ווערט דערציילט אז ווען דער 'אור פני משה' האט געמאכט זיין חשבון הנפש, איז זיין נשמה כמעט ארויסגעפלוין פון גרויס פחד און שרעק, אז ער האט ממש נישט קיין זכותים ביים באשעפער.

ווי מ'זעהט וואס דער הייליגער חוזה זי"ע שרייבט אין זיין הקדמה צום ספר 'אור פני משה', וזל"ק:

"ידעתי את הרב אלוקי בוצינא קדישא מוהר"ר משה סופר סת"מ ק"ק פשעווארסק, והיה בהצנע לכת עד אשר לא נודע שהיה למדן,

ואני ידעתי, כי כשהייתי בילדותי הייתי סר למשמעתו, ושתיתי מימיו הנאמנים, וידעתי שכל עניניו היו רק לשם שמים ולעשות נחת רוח לפניו יתב"ש, והיה לו מדרגה שהרב הגאון המנוח מוהר"ר משה אלשיך ז"ל היה מתגלה אליו, זה היה מנעוריו".

עכדל"ק.

דאס שפיגעלט אפ די הייליגע מדריגות וואס דער אור פני משה האט פארמאגט, אז אלעס איז פארן בלויזן ציל, לעשות נחת רוח להבורא יתב"ש.

די גרויסע ענין פון סעודת מלוה מלכה

הרה"ק רבי שמעון יערוסלאבער זי"ע פלעגט דערציילן בשם דעם אור פני משה, אז צוויי נשמות זענען אמאל געקומען צו איהם משמי מעל צו באקומען א טובה, האט דער אור פני משה זיי געפרעגט וויאזוי איז אויבן אין הימל, וויאזוי פירט מען זיך אויף צו זיי.

האט איינער געענטפערט אז ער איז נישט נזהר געווען אויף דער עולם צו עסן מלוה מלכה מוצשב"ק, צוליב דעם תיכף נאך זמן שבת לייגט מען אים צוריק אין גיהנום.

דער צווייטער וואס האט יעדע וואך נזהר געווען גאר שטארק צו עסן סעודת מלוה מלכה, אים לייגט מען נישט צוריק אין גיהנום, כל זמן עס איז נאך דא אויף דער וועלט איד וואס האט נאכנישט געגעסן מלוה מלכה.

לוח היארצייטן

יארצייטן פון רבותינו הק' ואנשי שלומינו וואס געפאלט אין די קומענדיגע וואך

בב"ב צדיקים / אברהם

תק"מ	הרה"ק רבי צבי בן רבינו אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע	ז' טבת
תרע"ג	הרה"ק רבי יהושע בן רבי מאיר זי"ע - מ'דזיקוב - עטרת ישועה	י"א טבת
תקס"ו	הרה"ק רבי משה בן רבי יצחק הלוי זי"ע - מ'פשעווארסק - אור פני משה	י"ב טבת
תר"א	הרה"ק רבי משה בן רבי דוד זי"ע - מ'לעלוב	י"ג טבת

4

רביה"ק ברענגט אראפ (עבו"ע
שיח"ק ח"ב) אז דער אור פני משה
האט געוויסט די ספעציעלע 'מעשה
הכתב' וואס ווערט געברענגט
אין מסכת יומא, הן ביי די תפילין
וויאזוי צוזאמצובינדן די 4 קולמוסין
בארבעט אצבעותיו, און הן ביים
שרייבן סת"ם די 4 אותיות פון שם
הוי"ה צוזאמען.

מפליא געווען די הייליגקייט און טהרה וואס
דער אור פני משה האט געהאט און משפיע
געווען ביים שרייבן די סת"ם, און אסאך האבן
ספעציעל געשיקט קויפן ביי איהם תפילין'ס,
צווישן זיי רבו מובהק הרה"ק רבי ר' אלימלך
מ'ליזענסק זי"ע, הרה"ק רבי ברוך מ'מעזיבז
זי"ע, הרה"ק החוזה מ'לובלין זי"ע, הרה"ק

אין איינע פון זיינע באזיכן האט ער דערקענט אויף אים אז ער איז פארזארגט, פרעגענדיג די אורזאך דערפון, האט רבי משה מ'פשעווארסק זצ"ל אים דערציילט, אז פון ווען ער האט אין א גוטע שעה א שידוך געטוהן מיט זיין טאכטער, איז זיין רעבעצין פאר'דאגה'ט, פארוואס ער זארגט נישט אפילו איר אויסצושטאפירן, בעט

די ברכה פונעם צדיק איז פארווירקליכט געווארן, און צום יאהר האט זיין פרוי, מרים, די טאכטער פון טארניגראדער רב זצ"ל, - א אייניקל פון הייליגן חכם צבי זצוק"ל, געבוירן דעם אינגל חיים, וואס איז אין יארן שפעטער געוועהן דער הייליגער צאנזער רב זי"ע, און מיט זיין תורה עבודה וגמילות חסדים האט ער באלויכטן אלע וועלטן.

גליון באור החיים - טאהש

המשך הלכות תפילין

די סדר וויאזוי מ'איז כורך איז: מ'מאכט קודם איין כריכה אויף די מיטלסטע חלק פון די פינגער, און דערנאך צוויי כריכות אויף די אונטערשטע פרק.¹

הרה"ק מסאטמאר זי"ע האט זיך געפירט: איינס אויפן פרק התחתון, דערנאך איינס אויפן פרק האמצעי, און דערנאך צוריק איינס אויפן פרק התחתון.² (זעה הערה נאך פארשידענע אופנים וויאזוי מ'פירט זיך³).

וארשתין

'וארשתין' זאגט מען די ענדע 'רס' מיט א שוא, און נישט מיט א קמץ. 'וידעת' זאגט מען די 'תוי' מיט א שוא און נישט מיט א קמץ.⁴

די טייטש איז דער אויבירשטער זאגט פאר די אידן 'וארשתין לי לעולם', און איך וועל דיר נעמען פאר מיר אויף אייביג.⁵ 'וארשתין לי, און איך וועל דיר נעמען פאר מיר, בצדק ובמשפט, מיט גערעכטיגקייט און מיט געריכט (וואס די אידן טוען).⁶ ובחסד וברחמים, און מיט חסד און רחמנות. 'וארשתין לי באמונה, און איך וועל דיר נעמען פאר

1 אור הישר (למהר"ם פאפירוש, עמוד העבודה סי' ג אות ה) 'כריכה א' בפרק האמצעי של האצבע, ואח"כ יכרוך ב' כריכות בפרק הג' סמוך ליד, והטעם שכריכה הא' הוא נגד כתו, והב' כריכות הם נגד חכמה ובינה; צפורן שמיר (להחיד"א סי' ב' אות ה), ופסקי הסידור (לבעל התניא) 'אחרי שהניח תשר"ר יכרוך ג' כריכות על אצבע האמצעי, בתחילה כריכה אחת על פרק האמצעי ואח"כ שתי כריכות על פרק התחתון (וכורך המותר על כף היד), ובסוף הכריכות יקשור' (ובשו"ע שלו כתב כדיעה אחרת), וכן מביא בא"ר בשם מקו"ח (סי' כ"ז ס"ח) ומובא במ"ב (סי' כז סק"ל שיטה שניה). וכן מנהג סקווירא.

2 וכן הוא בהנהגות מהרש"ב נ"ע בקצות השלחן (סוף ח"ב אות א)

3 ס"דא וואס פירן זיך, צוויי אויף די אונטערשטע פרק נאנט צום האנט פלאך, און דערנאך איינס אויפן מיטלסטן חלק פון די פינגער.

4. איינס אויפן פרק התחתון און דערנאך אויפן מיטלסטן פרק און דערנאך אויפן אונטערשטן פרק.

הטו"ז (סי' כז סק"ח), ובפרמ"ג (משב"ז סק"ח) 'תחילה ב' בפרק התחתון וא' בפרק האמצעי; מג"א (סק"ב), וכתב שהעולם נוהגים דרכים אחרים ואין להם עיקר בגמ', א"ר (סק"ח), שו"ע הרב (סי"ב), ומ"ב (סק"ל בסתמא).

4 ליקוטי מהרי"ח (עמ' כב).

5 הקב"ה התקשר עמו בקשר אירוסין בכך שבחר בנו לעם סגולתו לעולם.

6 בצדק ובמשפט שישאל יעשו ויתנהגו בהם, ובחסד ורחמים שיבא לישראל מאת הקב"ה בזכות הצדק ומשפט.

אהלי מלכים

פסקי הלכות וואס זענען נוגע ווען מ'האט קינדרע אינדערהיים מתוך הספר שעריין לא ראה אור הדפוס ע"י הרה"ג ר' יחיאל מיכל ישיע"י מאסקאוויטש שליט"א חרב"ן מו"ץ

מיר דורך די אמונה וואס דו האסט געגלייבט אין מיר, וידעת את ה', און דו וועסט שטענדיג וויסן מורא צו האבן פון אייבירשטן [וועגן דעם וועל איך אייך אלס האלטן פאר מיין פאלק].⁷

אלס חיוב מצוה מאכט דערנאך א כריכה אויף די ערשטע צוויי פינגער,⁸ אדער דריי פינגער צוזאמען.⁹

ס'דא וואס שרייבן אז מ'זאל ערשט נאך די 3 כריכות לייגט מען אריין די רצועות פון של ראש אין די גארטל.¹⁰ (מנהג העולם עס צו טון גלייך נאכן

7 ובשכר אמונה שכנסת ישראל מאמינה להבטחותיו של הקב"ה שעי"נ נביאיו, אפילו בשעת חשכות הגלות רש"י.

וידעת את ה', מלמד שכל אדם שיש בו כל מדות הללו: צדק, משפט, חסד, ורחמים, אמונה, יודע עתו של מקום. אבות דרבי נתן (פ"ז).

8 ראה בשו"ת קנה בושם (ח"ב סי' כא) שעי"ז נעשה כעין דל"ת מצד החיצוני של האצבעות, ומצד הפנימי כעין יו"ד, ויחד עם כריכת הש"י על כף היד נשלם שם שד"י. וכן מנהג תולדות אהרן (זכור לאברהם עמ' קפז, שכן מנהג דינוב שאז נראה כדל"ת, ואת העודף כרך על גב היד כצורת ש"י).

9 ויש נוהגים לכרוך האמה יחד עם הקמיצה, וכן מנהג סקווירא (ונוהגו ג"כ שאח"כ כורך עוה"פ מבין האצבע לאמה בשיפוע על גב היד, לצרפו להכריכה שיש שם, ואח"כ כורך עוד כריכה בין האגודל לאצבע על גב היד, לעשות כעין ש"י, וכורך שארית הרצועה על כריכה זו).

10 מנהג העולם שתחילה מסדרין הרצועות של ראש, ואומרים ומחמכתן, ואח"כ כורכין הג' כריכות על האצבע, ואומרים וארשתין, אבל בנן איש חי (וירא סי"ז) כותב 'אחר שעשה שלשה כריכות הנזכרות על האצבע, וגמר תפילין של יד, אז כניס הרצועות של תפילין של ראש באבנטו בסדר זה, דהיינו רצועה של שמאל יכניסנה בקצה העליון של האבנט כנגד החזה שלו, ורצועת הימין יכניסנה באבנט למטה בקצה התחתון של האבנט, כדי שתהיה כנגד הטבור שלו, בסוד והאחת גבהה מן השנית (דניאל ח ג) וידוע דחסד נקרא 'אריך' וגבורה 'קצר', וכמו שכתוב בפתחת אליהו 'חד אריך וחד קצר, וכל זה יעשה מעומד, - (מכאן ולהלן לא ראינו מי שיהיה במש"כ הבן איש חי) - ויזהר להשים סופי קצוות של הרצועות גם כן באבנט, שיכניסם כולם שלא יהיו משולשלים לארץ, וכנזכר במצות שמורים, ובמשנת חסידים, ומה שכתבת לעשות הכנסת הרצועות באבנט אחר שלשה כריכות של אצבע, כן נראה מלשון מורנו הרב חיים ויטל ז"ל בעולת תמיד (דף לד) עיין שם וכן מפורש וכו'. ובשער הכוונות (דף י ע"ב): 'ואח"כ כשהניח תפילין של ראש, טוב שישים סופי קצוות הרצועות בתוך אבנטו, כדי שלא יגיעו לארץ, ובאור צדיקים (סי' ח אות ד),

של ראש).

נאכדעם זענען דא וואס פירן זיך צו מאכן א צורה פון א ש"י אויף די גב (רוקן) פון די האנט פלאך,¹¹ ס'דא וואס מאכן א צורה פון א דל"ת.¹²

נאכדעם איז מען כורך די איבריגע רצועה ארום די האנט פלאך.¹³

צום סוף מאכט מען א קשר.¹⁴ ס'דא עטליכע אופנים וויאזוי מ'טוט דאס. ס'דא וואס לייגן אריין די עק פון די רצועה אין די כריכה וואס איז ארום די הענט (דאס ווערט אנגערופן קשר).¹⁵ ס'דא וואס מאכן צוויי תחיבות.¹⁶ ס'דא וואס פירן זיך צו מאכן דארטן א צורה פון א יוד.¹⁷ (און

ובכה"ח (סי' כה סק"ט). ועי' אשל אברהם (קמא סי' קנד ס"ג).

ויש לברר מקור המנהג מה שמנהג העולם לסדר רצועות של ראש ואח"כ הג' כריכות, בית נאמן בישראל (עמ' קכב). אכן יש אנשים שכאשר ממחרים מניחים קודם הכריכות על האצבע, ואח"כ הרצועות, וכדי להיות שם ארחותיו בעולם הזה, יכול לכוון בעת שעושה הכריכה על האצבע קודם, לקיים דברי הבן איש חי שיש ענין באופן זה.

11 קצות השלחן (סי' ח ס"א) 'ונהגין לכרוך על גב היד כעין ש"י'.

12 ונמצא שם שקי חקוק על ידיו.

13 ליקוטי מהרי"ח (עמ' יח:). והרה"ק מתולדות אהרן זי"ע כרך העודף על היד ולא תחב לתוך הכריכה רק החזיקן היטב כדי שלא יתרופף דמעיקר הדין מבואר במ"ב (סי' כז סק"ח) שיצא ידי חובת קשירה ע"י כריכות על הזרוע שכבר על ידיהם מתחזק קשר ההידוק שבתפילין שלא תזוז ממקומה (זכור לאברהם עמ' קפז).

14 ברמב"ם ושו"ע (סי' כז ס"ח) שבסוף הכריכות יקשור, ובלבוש (שם ס"ח), ובסידור הרב (בהל' תפילין) כתב 'וכורך המותר על כף היד ובסוף הכריכות יקשור'; וכתב ע"ז בקצות השלחן (בדי השלחן סי' ח סקמ"ב) 'נראה שקשירה זו הוא מכלל מצות וקשרתם שבה מסתיימת קשירת התפילין שלא יתרופף ומוסיף דלכן נכון שלא להפסיק בדברי חולין עד גמר הקשירה.

15 שבילי דוד (סי' כה סק"ו) דבזה הוי קשר ויש לצרף השיטה שא"צ קשר ממש אלא בכריכות סג' וכן אפשר שהוא עמש"כ בביאור הגר"א 'מש"כ הרמב"ם 'ויקשור' משום דבלא"ה לא קיימי הכריכות, ולכן אין אנו נוהגין לקשור שם, כי אין לעיכוב רק נקט שיתקיימו הכריכות, וכן מנהג סקווירא רק לתחוב סוף הרצועה מתחת כף היד בלי לעשות קשר ממש. וראה בית נאמן בישראל (עמ' קכז).

16 שלחן הטהור (סי' כז ס"ה אופן אחד) 'ובדיעבד די בשתי תחיבות שלימות דהוה כמו קשירה'.

17 שלחן הטהור (סי' כז ס"ה לכתחילה) 'צריך לעשות קשר בסוף דהיינו שיתחוב תחיבה אחת, ואח"כ יתחוב באותה תחיבה, וישים בה סוף הרצועה ויקשור, וכן נהג הקדוש מהרי"י מלובלין. בקצות השלחן (בהוספות לח"א סי' ח סקמ"ב) שקבלה מכמה גאונים וצדיקים לעשות הקשירה על כף היד כעין תבנית יו"ד, שיעשה יו"ד על כף היד, ובמכתבי תורה (מהדו"ח סי' כט ובמ"מ אות ו) 'והיו"ד נגמר בהרצועה של יד בהכריכה שנוהגים

הזאיר משה באר

הקדמת הרמב"ם לסדר קדשים
לדומדי חבורת מזון הנפש - מס' זכרים

כללים במיני חטאות

וכשלא תהיה מונה כל הקרבנות הנזקרים, תמצא שאין בכל הקרבנות הצבור נקבה בשום פנים, אפילו במקומו מזה לקרבן יחיד.

ואין מכל חטאת הצבור נשפך אלא שער יום הפפורים שחברו שער המשתלח, ושעירי עבודת כוכבים, ופר העלם. ושאר החטאות נאכלין לזכרי כהנה.

וכן תמצא שכל חטאת יחיד נקבה, וזלתי שלש חטאות שהן זכרים אף על פי שהן חטאת יחיד, והן: השעיר שמקריב המלך אם שגג בדבר שחייבים על זדונו פרת ועל שגגתו חטאת קבועה, ופר הבא על כל המצות שמקריב אותו כהן משיח על שגגתו, ופר יום הפפורים.

וכן יתבאר לה שאין שורפין מכל חטאות היחיד אלא פר הבא על כל המצות ופר יום הפפורים, ושאר בלם נאכלו.

וכן יתבאר לה שאין בכל קרבנות צבור חטאת ממין הצאן, ולא עולה ממין העצים.

וכן אין בכל קרבנות היחיד חטאת ממין הבקר וזלתי פר הבא על כל המצות ופר יום הפפורים, ושניהן נשפין כליל כמו שבארנו.¹ נמצא הדין העולה בידינו מאשר מנינו שכל

¹ הרי חמשה חטאות נשרפות: (1) פר כהן משיח. (2) פר העלם דבר של ציבור. (3) שעיר עבודה זרה. (4) פר כהן גדול ביום הכיפורים. (5) שעיר יום הכיפורים. בנוסף לאלו שורפים פרה אדומה, אלא שאינה מכלל הקרבנות.

ואין מקריבין שום קרבן מהם אלא במקדש באיזה מקום שיהיה המקדש. והואיל והודיענו רחמנא בתורה³ שהמקום הרמוז אליו הוא הר המוריה, אין רשות להקריב בכל הארץ וזלתי בירושלים, ובמקום הרמוז בהר המוריה בלבד מכל ירושלים כמו שנבאר במסכת מדות.

ולפי שיש הפרש בין קצתו לקצתו בדברים רבים המשתנים בעבודתם ובפסוליהו הנולדים בכל מין ומין, חוקרין במסכת הזאת שהוא מסכת זכרים על רבם ובמקומות אחרים ממסכתות אחרות מזה הסדר.

*

סדר קדשים אחד עשר מסכתות ופרקין תשעים ואחד:

- זכרים י"ד פרקים
- מנחות י"ג פרקים
- חלין י"ב פרקים
- בכורות ט' פרקים
- ערכין ט' פרקים
- תמורה ז' פרקים
- קריתות ו' פרקים
- מעילה ו' פרקים
- תמיד ז' פרקים
- מדות ה' פרקים
- קנים ג' פרקים

³ דברי הימים ב ג, א.

חטאת יחיד תאכל, והיא נקבה, ולא תהיה ממין הבקר, וזלתי שער נשיא שהוא זכר, ופר הבא על כל המצות ופר יום הפפורים שהם זכרים וממין הבקר ושניהם נשפרים. ולכן קראו אותו פר הבא על כל המצות, לפי שאמר בו הפתוב נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' וגו'.

כללים בכל הקרבנות

זהו כלל כל הקרבנות המקריבים בעלי חיים שנוהגים בו לדורות באשר צונו ה'. והם נקראים בשם אחד כולל אותן והוא זכרים.

והדברים הפוללים אותם על פי שנוי מניניהם² הוא:

שאין מקריבין אותן מבצלי מום, ועוד נזכיר בסדר הזה המומין.

ושאין מקריב מהן שום דבר על גבי המזבח אלא כהן פשוט שלם מכל המומין בתכלית השלמות, ועוד יתבאר לה גם כן זה בסדר הזה.

ושאין מקריבין שום קרבן מהן אלא ביום, שנאמר ביום צותו את בני ישראל ואמר: "ביום ולא בלילה."

² דברים הכוללים יחד אף שחלוקים במיניהם.

ס'דא וואס שרייבן אז מ'זאל נזהר נישט צו מפסיק זיין בדיבור, פון די ברכה אויפן של יד ביז נאכן ענדיגן אלע כריכות און די הידוק ארום די האנט פלאך, ביז ממש נאכן לעצמן כריכה אריין צווישן די פינגער (לויט די וואס פירן זיך צו מאכן א קשר). פון ווי מ'דארף שוין גארנישט טון צום הנחת תפילין, ווייל ערשט דעמאלטס ענדיגט זיך די מצות הנחת תפילין²⁰.

²⁰ קצות השלחן (סי' ח אות יא, ובהערות סקמ"ב), דכיון שמבואר ברמב"ם בשו"ת פאר הדור (סי' ע"ג) שהקשריה הוא חלק מהמצוה ואז תהי

מ'זאל נזהר זיין אז די רצועה זאל נישט זיין איבערגעדרייט¹⁹.

ומנהג סקווירא שאחרי אמירת פסוקי וארשתך נוהגים לומר י"ה רצון מלפניך וכו' שתהא חשובה ומקובלת לפניך מצות עטיפת ציצית ומצות הנחת תפילין וכו' כפי הנדפס בסידור של"ה וגם בחורים שאינם מתעטפים עדיין בטלית גדול אומרים תיבות אלו ונכוונים על הטלית קטן.

¹⁹ מחצה"ש (סקי"ז) וסובר שצריך להתענות, אבל בשלחן מלכים (סי' י ס"ק קעג) דאין המנהג כדברי המחצה"ש והוי רק למצוה.

ס'דא וואס שרייבן צו מאכן א עכטע קשר¹⁸.

לעשות בסוף.

¹⁸ בתורת כהן (בלבקיטוס מרבי מצדוק הכהן מלובלין זי"ע) וביקר מפז (לרבי אלכסנדר זיסקינד כהנא תלמיד הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע עמ' קב) מביא בשם הרה"ק רבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע 'קשר צריך להיות יו"ד על היד בסוף כמו למעלה בתפילין, ויש מביאין בשם הגאון רבי יונתן שטייף זצ"ל שנהג לעשות קשר בצורת יו"ד בקצה הרצועה ונשאר קשר זה בקביעות כל הזמן, וכן מנהג ביאלא.

הזמנה

אדינצולייגן
אייער הזמנה
ביטע רופט
אריין צום
מערכת
718.451.8674
עקסטענטשן
840

ג

בערת השם יתברך

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים
קול ששון - קול שמחה - קול חתן - קול כלה
בשבח והודאה להשי"ת על כל תגמוליו עלינו שהיינו
וקימנו והגיענו לזמן הזה נשמת להומין את מע"כ קרובינו
וידינו להשתתף בשמחת נישואי צאצאינו היקרים ה"ה

הבחור החתן המופלג בתו"ש
כמר **יצחק ניו** עב"י
הכלה הבתולה המהוללה
מרת **אסתר תחי**

שתתקיים א"ה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום ד' לסדר הנגי מפרך והרבתיך (ויחי)
אור ליום י"ב טבת שנת תשפ"ו לפ"ק הבע"ט
ולמספרם Dec. 31

קבלת פנים בשעה 6:00 והחופה בשעה 7:00
באולם מרדס פיגא

243 KEAP STREET, BROOKLYN, NEW YORK

וא"ה ביום שמחתכם נשמח לבנינו גם אנו בליג
ידידיכם המצפים לקבל פנים מתוך שמחה

הורי החתן הורי הכלה
חיים (ארי') לייב געלב וב"ב יחזקאל שרגא שווארץ וב"ב

ש

בעהשי"ת

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים
קול ששון - קול שמחה - קול חתן - קול כלה
בשבח והודאה להשי"ת שהיינו והגיענו לזמן הזה
נתכבד בזה להזמין את מע"כ קרובינו וידינו
להשתתף בשמחת כלולת בנינו היקרים

הבחור החתן המופלג בתו"ש
חיים הלוי ניו

עב"י
הכלה הבתולה המהוללה
שרה תחי

שתתקיים א"ה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום א' לסדר "וידנו לרוב בקרב הארץ" (ויחי)
אור ליום ט' טבת תשפ"ו לפ"ק הבע"ט (ולמספ' Dec. 28)

קבלת פנים בשעה 6:00 והחופה בשעה 6:45
שמחת חתן וכלה בשעה 9:30

באולם עטרת חי' שרה
106 S. MADISON AVE. SPRING VALLEY, NY 10977
ידידיכם הממחכים לקראת נישואיכם באהבה ובשמחה
הורי החתן הורי הכלה
יואל בראך ורעייתו בצלאל ששה הלוי שווארץ ורעייתו

ה

בערת השם יתברך

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים
קול ששון - קול שמחה - קול חתן - קול כלה
בשבח והודאה להשי"ת
הננו מתכבדים בזה להזמין את אדלית כבודכם לבוא
ולהשתתף בשמחת כלולת בנינו היקרים שיחי

הבחור החתן המופלג בתו"ש
יוהאן צבי ניו

עב"י
הכלה הבתולה המהוללה
רחקה טיטל תחי

שתתקיים א"ה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום ה' לסדר "הנגי אסתר והרבתיך" (ויחי)
אור ליום י"א טבת תשפ"ו לפ"ק הבע"ט (ולמספ' Jan 1, 26)
קבלת פנים בשעה 6:00 וחופה בשעה 7:00

באולם מרדס צבי
243 Keap Street, Brooklyn, NY

וא"ה ביום שמחתכם נשמח לבנינו גם אנו בליג

הורי החתן הורי הכלה
אדלית יחזקאל ורעייתו אלה קרויס ורעייתו
אבנ' צ'י סופרמן צ'י

במקום הזמנה פרטית

ונע בזה להזמין את כל המשתתפים והמזכירים שיחי
לשון אתר כשרות כוללת מ"ה ח"י,
החזקת יקרים א"ה במקום ובזמן המוגבל
וביום שבתכם נשמח לבי נא
ידידיכם מרדכי ארי טייטלבוים

אל מעלת כבוד חברינו וידידינו הנאמנים, אנשי שלומינו תלמידי
וחסידי כ"ק מרן רבינו הקדוש זי"ע, ויבליחט"א כ"ק מרן רבינו שליט"א.

נתכבד בזה להזמין את כל המשתתפים ולהתעלס באהובים בעת שמחת
נישואי צאצאינו היקרים, בזמן ובמקום המוגבל הנ"ל, ובעזרת השם בעת
שמחתכם ומועדיכם ישמח לבנו גם אנו.

האחות

נייעס, באריכטן
און אנטוויקלונגען,
אינערהאלב
קהילותינו
ומוסדותינו
הקדושים
צווישן מקהלות אנשי
שלומינו ברחבי תבל

במקדונית

קהליתנו הק' וויליאמסבורג:

פארגאנגענעם דאנערשטאג וישב ביינאכט ליל ששי, כ"ב כסלו העעל"ט, איז פארגעקומען אן חבורת אברכים אין שטאט וויליאמסבורג, אין שטוב פון הרה"צ רבי משה סג"ל שליט"א, בן כ"ק מרן רבינו שליט"א, א חבורת הכנה לשבת קודש און צום יו"ט חנוכה, און לרגל די יום הצלה פון רביה"ק זי"ע, ולרגל די יומדה"ק פון רבינו הסב"ק זי"ע וואס איז געפאלן דעם שבת קודש.

הרה"צ רבי משה שליט"א האט אנגעפירט מיטן חבורה, ארומערדנדיג הערליכע ענינים על הפרשה, אזוי אויך איבער דער הייליגע בעל הילולא, זיין הייליגע דרך אין עבודת השם, פון וועלכע רבינו הקדוש זי"ע האט מקבל געווען און ווייטער אונז מדרוך געווען, און הערליכע ענינים פונעם הייליגן יום טוב חנוכה. אזוי אויך האט מען געזינגן ווארימע ניגוני שבת קודש וניגוני חנוכה.

קהליתנו הק' מאנסי:

תשית לראשו עטרת פז!

מיט פרייליכע געפילן האבן אנשי שלומינו אומעטום אויפגענומען אין די לעצערע וואכן די בשורה איבער דעם אפיציעלן אויפנאמע פון הרה"צ רבי חיים (יחיאל אלטר סג"ל שליט"א בן רבינו שליט"א, אלס אב"ד ור"מ דקהליתנו הק' אין מאנסי.

ווי שוין באריכטעט, האבן אנשי שלומינו אין מאנסי אין דעם תקופה די זכיה מיטצולעבן אן היסטארישער קאפיטל אין קהליתנו הקדושה אין שטאט, מיטן הרחבה פון בית חיינו ותפארתנו און די קייט פון אלע פעולות כבירות לרומם קרן התורה ועבודת עבודה, וואס האט געעפנט א פרישע עפאכע צום אויפבליה פון קהלת עדתינו "טאהש" אינערהאלב די שטאט "מאנסי". - ווען בפרט איז אין די לעצטערע חדשים אינוועסטירט געווארן דורך די הנהלת הקהילה אומגעווענערע כוחות עצומות בדמים תרתי משמע פאר א נייעם און פארגרעסערטן בנין הבהמ"ד לתועלת אנ"ש, וואס וועט גענוצט ווערן ביזן אויפבו פונעם פיר-שטאקניג בנין ביהמ"ד גדול וחדש לשם ולתפארת, מיט א רואיגקייט און מנוחה פאר די הוה און יסוד פאר די ווייטערדיגע עתיד בסייעתא דשמיא.

אונזער הייליגער בית המדש איז ב"ה פארוואנדעלט געווארן אלס דער צענטער-פונקט פון אנ"ש בעיר מאנסי יצ"ו, אהערגעשטעלט און צוגעשירט מיט אלע שפרודלדיגע געברויכן און סערוויסעס אויפן שענסטן אופן, וואס דאס אלעס ווערט אזוי געניט אנגעפירט דורכן חשוב מורה דורך ומשפיע הרה"צ דער רב שליט"א. ווי כ"ק מרן רבינו שליט"א דערמאנט אין די מכתב קודש לרגל די מעמד יחדשהו וואס איז פארגעקומען דעם פארגאנגענעם וואך מוצש"ק וישב כ"ג כסלו, וואס הייבט זיך אן מיטן "ברוך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה להתחדשות בית מדרשינו קהל זכרון אוהל אלימלך בעיר מאנסי יע"א", און עס ליינט זיך ווייטער

בהמשך די בריוו אז "בזכות אבותי הקדושים זי"ע זכיתי לראות שבני חביבי הרה"צ רבי חיים יחיאל אלטר סג"ל שליט"א אב"ד דקהליתנו הק' ור"מ ישיבה קטנה תפארת משולם פייש, הרים כח הרוחני בין אנשי שלומינו, ועומד על המשמר להגביר חיילים לתורה וחסידות."

אין די פארגאנגענע ימי החנוכה איז ערשינען אן אפיציעלע מודעה צום התמנות פונעם רב שליט"א דורך די הנהלת קהליתנו הק' אין מאנסי, ווי עס ליינט זיך ווי פאלגנד: ברגשי קודש וביקרא דאורייתא ברכותינו יעלה לראש משביר, להאי גברא רבא ויקירא, אוצר כלי חמדה, כבוד שמו תפארת גדולת מורינו הגה"צ רבי חיים יחיאל אלטר סג"ל לאווי שליט"א בנו חביביו ויקירו של כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א, על אשר עלה ונתעלה ע"י אביו הגדול ונתמנה לכהן פאר לשרת בקודש בסימן טוב ובמזל טוב לאב"ד ור"מ דקהליתנו הק' בעירינו מאנסי. און עס שרייבט אונטער: המברכים בקידה ובהשתחוו' בשם כל הקהל הקודש ברבריא עם זעריא, הנהלת הקהילה.

ביים גרויסן שמחה בבית צדיקים ביי די שמחת התנאים פון בת הגה"צ דער רב שליט"א ונכדת כ"ק מרן רבינו שליט"א, ליל ב' דחנוכה העעל"ט אין זאל פון עטרת ח' שרה אין מאנסי, האט מען צווישן די ניגוני שמחה אויך ארויסגעברענגט די דאפלטע שמחה "קול רנה וישועה באהלי צדיקים", ווען עס איז געוואונטשן געווארן א מזל טוב אויך פארן רב שליט"א. אזוי אויך זענען ביים וואונטשן מזל טוב א ריזן ציבור און די רבני העיר באזונדער געוואונטשן מזל טוב לרגל דעם התמנות פונעם נייעם רב שליט"א.

דעם פארגאנגענעם שב"ק מקץ - שבת חנוכה אינדערפרי נאכן דאווענען איז פארגעקומען א גרויסארטיגע קידושא רבה בבית מדרשינו לרגל די התמנות, ווי מען האט געזונגען פאסיגע ניגונים לרגל די מאורע, און דער גאנצער ציבור איז אריבער וואונטשן מזל טוב פארן רב שליט"א.

זאל דער אייבערשטער העלפן אז דער רב זאל טאקע קענען אויפטוהן אסאך בקרב קהליתנו הק' ומוסדותינו הק' אין מאנסי, און זאל קענען משפיע זיין מהודו והדרו לאנגע געזונטע יארן עם אביו הגדול כ"ק מרן רבינו שליט"א, עביגוא"צ בב"א.

ועד שיעורי תורה בקריתנו הק':

נייע הערליכע שיעור יעדע וואך ליל שבת קודש

פארגאנגענע וואך ליל שבת קודש האט זיך אנגעהויבן א נייע הערליכע שיעור, דורך הגאון הגדול דומ"ץ קריתנו הק' שליט"א, גלייך נאכן דאווענען בהיכל ביהמ"ד הגדול אין קריתנו הק', פאר א משך פון א האלבע שעה, ווי הגאון הגדול דער דיין שליט"א לערנט פאר א קלארע הערליכע שיעור בהלכות שבת, און תושבי קריתנו הק' האבן א געוואלדיגע הנאה רוחנית און א הנאה גשמית.

בצל הקודש

ויגש - תשפ"ו לפ"ק

מהנעשה והנשמע בביתנו נאווה קודש
של כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

מיטזאך פר' ויטב

ביינאכט האט זיך דער רבי משתתף געווען ביים קבלת פנים פון החתן זאב ארי' לאנדאוי נ"ו תלמיד ישיבתנו הק', בן מוה"ר יצחק אליעזר הכהן הי"ו פון מאנסי, עב"ג בת מוה"ר זעליג ראטטענבערג הי"ו אין די זאלן פון בית צירל. דער רבי האט מסדר געווען די כתובה, געוואונטשן לחיים, אנגעוואונטשן ברכת קדשו פארן חתן מחותנים און זיידע'ס ובני משפחה, מכבד געווען די מחותנים אנצוטון די קיטל, דער רבי האט אנגעטון די גארטל, געלייגט די אש אויפן חתן, געגאנגען באדעקן די כלה, און מסדר קידושין געווען אונטערן חופה. נאכן חופה האט דער רבי געטאנצן ריקודי קודש מצוה טאנץ לפני הכלה, דערנאך מיטן חתן און מחותנים און זיידע'ס.

דאנערשטאג פר' ויטב

פארמיטאג איז פארגעקומען די אפשערן פון בן מו"ה יואל ברייער הי"ו. דער רבי האט אפגעשוירן די האר, אנגעטון קאפל און ציצית, געבענטשט די קינד, און אנגעוואונטשן ברכת קדשו פאר די עלטערן ובני משפחה.

נאך מעריב איז דער רבי ארויס צום ציון הקדוש פון רבינו הקדוש זי"ע ברוב עם לאמירת כל ספר תהלים, לרגל די יומדה"ק פון רבינו הסב"ק זי"ע וואס איז געפאלן שבת קודש, דער רבי האט אויסגעזאגט גאנץ ספר תהלים מיט גרויס השתפכות הנפש און גע'פועל'ט אלעס גוטס לנו ולכל ישראל.

שבת קודש פר' ויטב

פארן זמן הדה"נ איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול, געצינדן די ליכט לע"נ רביה"ק זי"ע, ספעציעלע ליכט לכבוד די ארציט פונעם זיידן רבינו הסב"ק זי"ע, די ליכט ביים עמוד, און די נרות שבת, און דערנאך געזאגט שיר השירים אינאיינעם מיט תלמידי ישיבה גדולה.

דער רבי איז צוגעגאנגען צו תפילת מנחה און קבלת שבת. נאכן דאווענען איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן 'א גוט שבת'.

מאנטאג פר' ויטב

ביינאכט זענען אריין אל הקודש פנימה א קבוצה אברכי אנ"ש, זיך געזעגענען פארן ארויספארן קיין עיר האבות טאהש - אונגארן, לרגל די יומדה"ק פון רבינו הסב"ק זי"ע, שב"ק ויטב כ"ג כסלו. דער רבי האט משמיע געווען דברי פרידה, דערציילענדיג עובדות וסיפורים פונעם הייליגן בעל הילולא, און איבער קדושת המקום, און אנגעוואונטשן ברכות לרוב, מיטגעבנדיג א קוויטל צו לייגן ביים ציון הקדוש. דער רבי האט אויך געזאגט אז יעדן טאג פונעם נסיעה זאל מען זאגן אינדערפרי אגרת הרמב"ן, וואס איז מסוגל פאר א הצלחה'דיגע וועג.

דינסטאג פר' ויטב

ביינאכט איז פארגעקומען א הערליכע שבע ברכות בביתו נאווה קודש, לרגל די שמחת הנישואין בחצרות קדשינו, וואו עס זענען איינגעלאדענט געווארן די מנהלים ומנהלות פון מוסדותינו הקדושים, ודייני בית הוראה שליט"א.

א רייכע סעודה איז געווען צוגעגרייט, במשכ"ן סעודה האט אויפגעטרעטן הרה"ח ר' יואל אלחנן פאפלאנאש הי"ו משב"ק, הרב יושע לאנדא שליט"א. רבינו שליט"א האט משמיע געווען דברות קודש וחיזוק והדרכה.

מיט ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הגאון הגדול הדומ"ץ שליט"א, מיט די שבע ברכות זענען מכובד געווארן: הרה"ג ר' יוסף ישכר בער סג"ל טירנויער שליט"א מנהל ישיבה קטנה, הרה"ג ר' אהרן הערש שטעסל שליט"א מנהל תלמוד תורה, הרה"ג ר' יוסף מאיר הערשקאוויטש שליט"א מנהל בית צירל, הרה"ח ר' יצחק יודא לייבוש מערמלשטיין שליט"א חבר הנהלת הקהלה, הרה"ח ר' אפרים פישל פעלבערבוים הי"ו חבר הנהלת המקואות, ברכה אחריתא הרב נחמן לויפער שליט"א נכד רביה"ק זי"ע.

די עולם איז זיך צוגעגאנגען מיט שטארקע חיזוק אנצוגיין ווייטער, במשך די דרשות איז ארויסגעברענגט געווארן די גרויסע זאכן וואס זיי טוען אויף, און ווי שטארק מען קוקט ארויס אויף זיי, און די גרויסע זכות און שכר פאר כל העוסקים בצרכי ציבור באמונה.

ביים שלחן הטהור בהיכל ביהמ"ד הגדול, איז מכובד געווארן מיט הגבהת הכוס צו קידוש הב' אהרן ארי' גינזבערג נ"ו נכד רבינו שליט"א. מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, הרה"ח ר' חיים יחזקאל שרגא לאנדאוי הי"ו פון וומסב"ג, הרב שמעון לויפער שליט"א נכד רביה"ק זי"ע, הרה"ח ר' ישראל בנימין סג"ל לאווען הי"ו, מוה"ר נחמי' צבי סג"ל קרויס הי"ו פון וומסב"ג, הרה"ג ר' אלכסנדר פרענקל שליט"א פון וומסב"ג.

דער רבי האט פארגעלערנט בספה"ק נועם אלימלך, און דערנאך ממשיך געווען בדברות קודש.

רבינו שליט"א האט געבענטשט ברהמ"ז על הכוס, הגבהת הכוס מוה"ר זיידא ישראל חיים סג"ל קרויס הי"ו יור' איחוד התושבים.

שבח נותנים מוה"ר נפתלי צבי ברוך הכהן לאנדאוי הי"ו פון וומסב"ג. נאכן טיש האבן די בחורים אהיימבאגלייט און נאכגעזאגט דברי תורה אויפן וועג, אנקומענדיג פארנט פון ביתו נאווה קודש האט דער רבי געוואונטשן 'א גוט שבת'.

שבת אינדערפרי האט דער רבי פארגעזאגט ספר תהלים ביים עמוד כנהוג, און צוגעגאנגען צו אלע תפילות שבת לכבוד די יומדה"ק.

די עליות האבן עולה געווען: כהן החתן ר' זאב ארי' לאנדאוי הי"ו תלמיד ישיבתנו הק', לוי רבינו שליט"א, שלישי הרה"צ רבי מרדכי יודא פיש שליט"א נכד רביה"ק זי"ע, רביעי מוה"ר אהרן שווארץ הי"ו משמש ביהמ"ד הגדול, חמישי הרה"ג ר' ישראל יצחק אייזיק לאבין שליט"א פון מאנסי, ששי הרה"ג רבי אלעזר דוד קאהן שליט"א מו"ץ ונכד רביה"ק זי"ע, שביעי הרה"ח ר' אברהם ראטטענבערג הי"ו פון וומסב"ג, הוספות: החתן הרב אלכסנדר ליפא לאבין שליט"א, הרב רפאל שימאנאוויטש שליט"א נכד רביה"ק זי"ע דער רבי האט געגעבן די נאמען לבתו הנוולד לו למזל טוב, מוה"ר שלום אלי' פעלבערבוים הי"ו דער רבי האט געגעבן די נאמען לבתו הנוולד לו למזל טוב, מוה"ר חיים יודא גראד הי"ו דער רבי האט געגעבן די נאמען לבתו הנוולד לו למזל טוב, אחרון הרה"ח ר' ישראל בנימין סג"ל לאווען הי"ו לרגל די יארצייט פון זיינע עלטערן ע"ה.

פאר מפטיר האט דער רבי געמאכט די מי שברך לחולי ישראל. מפטיר האט עולה געווען הב' הבר מצוה בן מוה"ר זיידא ישראל חיים סג"ל קרויס הי"ו. הגבה מוה"ר הערש אלימלך ארגעל הי"ו פון לעיקוואד, גלילה מו"ה אליעזר דוד קרויס הי"ו חבר הנהלת ת"ת.

רבינו שליט"א איז צוגעגאנגען צו תפילת מוסף. פתיחה צו אנעים זמירות הרה"ג ר' אלכסנדר פרענקל שליט"א.

נאך מוסף איז דער רבי צוגעגאנגען צום קידוש פון נכד רביה"ק זי"ע, הרב רפאל שימאנאוויטש שליט"א חתן הרה"צ רבי מרדכי יודא פיש שליט"א. דער רבי האט אנגעוואונטשן

מזל טוב וברכות לרוב פאר די בעל שמחה און זיידע'ס ובני משפחה.

קורץ דערנאך איז דער רבי אריינגעקומען צום שלחן הטהור בהיכל הכוללים, אינאיינעם מיט די תלמידי ישיבה גדולה ואורחים החשובים, מיט הגבהת הכוס צו קידוש איז מכובד געווארן הב' ישעי' ב"ר משה יצחק הערשקאוויטש נ"ו תלמיד ישיבה גדולה.

אז ביום השביעי מוה"ר בערל היימאן הי"ו פון וומסב"ג, ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרה"ח ר' חיים יחזקאל הכהן לאנדאוי הי"ו פון וומסב"ג, שיר המעלות הב' מרדכי הערש האלענדער הי"ו פון ניו יארק.

דערנאך האבן די בחורים אהיימבאגלייט דעם רבי'ן און נאכגעזאגט דברי תורה אויפן וועג. אנקומענדיג אהיים האט דער רבי געוואונטשן א גוט שבת.

שבת נאכמיטאג איז דער רבי צוגעגאנגען צו תפילת מנחה. די עליות האבן עולה געווען כהן הרה"ח ר' חיים יחזקאל לאנדאוי הי"ו פון וומסב"ג, לוי הרה"ח ר' נחמי' צבי סג"ל קרויס הי"ו פון וומסב"ג, שלישי הרה"ח ר' יעקב זוסמאן הי"ו משב"ק, הגבה כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, גלילה ?.

קידוש ביי סעודה שלישית האט דער רבי מכבד געווען הגה"צ רבי יואל יחיאל קאהן שליט"א חדב"ן ומו"ץ. דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: הרה"ח ר' יעקב שמואל סג"ל קרויס הי"ו, הרה"ח ר' משה יוסף שימאנאוויטש הי"ו פון קאשוי, מוה"ר יצחק אליעזר לאנדאוי הי"ו פון מאנסי, מוה"ר זעליג ראטטענבערג הי"ו.

רבינו שליט"א האט געבענטשט ברהמ"ז על הכוס, הגבהת הכוס מוה"ר יצחק אייזיק מערמלעשטיין הי"ו פון קרית יואל, שיר המעלות הב' רפאל אברהם ב"ר זיידא ראטטענבערג נ"ו תלמיד ישיבה גדולה.

מיט די שבע ברכות פון החתן הרב אלכסנדר ליפא לאבין שליט"א נכד רביה"ק זי"ע זענען מכובד געווארן: הרה"ג ר' אלעזר דוד קאהן שליט"א מו"ץ, הרה"ג ר' ישראל יצחק אייזיק לאבין שליט"א, הרה"ח ר' משה יוסף שימאנאוויטש הי"ו, הרה"ח ר' חיים יחזקאל לאנדאוי הי"ו, הרה"ח ר' יעקב זוסמאן הי"ו משב"ק, ברכה אחרייתא כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א.

דער רבי איז צוגעגאנגען צו תפילת מעריב, נאך מעריב איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן א גוטע וואך א גוט יאר.

הגבהת הכוס צו הבדלה מו"ה אלתר יעקב וויינבערגער הי"ו פון מאנסי, די הבדלה האט געהאלטן הב' מרדכי ב"ר הערש אלימלך ארגעל הי"ו.

דערנאך האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל לברך

ולהתברך בחדר הפרטי בבנין הישיבה.

שפעטער איז דער רבי אריינגעקומען צום שלחן הטהור סעודת הילולא קדישא פון זקינו רבינו הסבא קדישא זיעוועכ"י, בהיכל ביהמ"ד הגדול, ווי עס איז געווען צוגעגרייט א רייכע סעודה פאר כל הקהל הקודש.

דער רבי האט געצינדן ליכט, און זיך געוואשן צום סעודה, פארטיילט שיריים און געוואונטשן לחיים, און מען האט געזינגן זמירות מוצש"ק און פאסיגע ניגונים לכבוד ההילולא קדישא. דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש, און פארציילט עובדות וסיפורים פונעם הייליגן בעל הילולא.

דער רבי האט געבענטשט ברהמ"ז על הכוס, הגבהת הכוס הרה"ח ר' הערש לייב קרויס הי"ו. שיר המעלות הב' מענדל בער מערמעלשטיין נ"י תלמיד ישיבה גדולה, בן האדמו"ר מ'דעלאטין שליט"א. מיט די שבע ברכות זענען מכובד געווארן האדמו"ר מ'זוטשקא קאראקאס שליט"א, הרה"ג ר' חיים ברוך יודא לייפער שליט"א, הרב יואל הערש קאהן שליט"א, הרב מרדכי יוסף קאהן שליט"א, הרב נפתלי קאהן שליט"א, ברכה אחרייתא הרה"צ רבי יצחק אייזיק פיש שליט"א, נכדי רביה"ק זי"ע.

זנטאג פר' תקצ

בינאכט ליל א' דחנוכה איז דער רבי אריינגעקומען צו הדלקת נרות חנוכה בהיכל ביהמ"ד הגדול, ווי די מעמד איז פארריבער גאר שיין און דערהויבן.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, הגה"צ ראב"ד סקווירא שליט"א, הגאון הגדול הדומ"ץ שליט"א, אדמו"ר מ'זוטשקא קאראקאס שליט"א, הגה"צ רבי יואל יחיאל קאהן שליט"א חדב"ן ומו"ץ.

נאך די זמירות איז פארגעקומען די הערליכע כאאר, דורך תלמידי ישיבתנו הקדושות, אנגעפירט דורך מוה"ר איתמר ארגעל הי"ו, - ראש מקהלות המנגנים דחצרות קדשינו, דערנאך איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן ווינטשן א גוטן חנוכה.

מאנטאג פר' תקצ

נאכמיטאג איז דער רבי געקומען אויף א באזוך אין ניו יארק, לרגל די שמחת התנאים בחצרות קדשינו, נכדתו הכלה בת הגה"צ אב"ד קהלתנו הק' מאנסי שליט"א.

דער רבי האט געדאווענט מנחה ומעריב בהיכל ישיבה גדולה תורת משולם פייש אין קרית יואל.

פאלגענד איז די באריכט פון די גרויסארטיגע מעמד הדלקת נר ב' דחנוכה ושמחת התנאים פונעם אייניקל פון כ"ק מרן רבינו שליט"א, הכלה בת הגה"צ אב"ד קהלתנו הק' מאנסי

שליט"א, חתן אב"ד לאנצוט שליט"א, עב"ג החתן הרב מנשה שליט"א, בן הגה"צ אב"ד זכרון אלימלך ספינקא שליט"א, חתן הגה"צ אב"ד מכלל יופי שליט"א, וחבר הביד"ץ דקהל יטב לב ד'סאטמאר, אין די זאלן פון עטרת חי' שרה אין שטאט מאנסי, פארגאנגענען מאנטאג מקץ - ליל ב' דחנוכה העל"ט.

דער רבי איז ערשינען צו הדלקת הנרות, ווי מען האט געזינגן די ניגונים כנהוג, דער רבי האט געצינדן די ליכט, מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: הגה"צ אב"ד מכלל יופי שליט"א, אדמו"ר מ'זידיטשוב חרדים שליט"א, הגה"צ אב"ד קהל יראים שליט"א, אדמו"ר מ'זידיטשוב פרעמיסלא שליט"א, אדמו"ר מ'ליזענסק שליט"א.

דערנאך איז פארגעקומען די קינדער כאאר אנגעפירט דורך מוה"ה משה סג"ל קרויס הי"ו באגלייט מיט מקהלות המנגנים, וואו מען האט געזינגן די ניגונים מחצרות קדשינו כנהוג.

דערנאך איז פארגעקומען די גרויסארטיגע שמחת התנאים, ווי מען האט געזינגן פאסיגע ניגונים, און רבינו שליט"א האט משמיע געווען דברות קודש.

דער רבי האט מסדר געווען די תנאים, די עדים זענען געווען הרבני הנגיד ר' דוד מאירוביץ הי"ו פון וומסב"ג, און הרבני הנגיד ר' ישראל אלי' ברוך ענגל הי"ו פון מאנסי. ערב קבלן הרה"ח ר' יצחק זאב ארגעל הי"ו פון בארא פארק, און הרה"ח ר' משולם שרגא מרגליות הי"ו.

נאכן מאכן די קנינים האט דער רבי מכבד געווען דער זיידע פונעם חתן הגה"צ אב"ד מכלל יופי שליט"א מיטן ליינען די תנאים. נאכן ברעכן טעללער האט זיך דער רבי אויפגעשטעלט אין פייערדיגע ריקודין, נאך לענגערע מינוטן האט דער רבי מכבד געווען דער זיידע אב"ד מכלל יופי שליט"א צו טאנצן מיטן חתן, דערנאך האט דער רבי געטאנצן מיטן חתן ריקודין עילאין וינועו אמות הסיפים, דערנאך האבן די געטאנצן מיטן חתן די געהויבענע מחותנים שליט"א.

במשכ"ן שמחה האבן זיך משתתף געווען הגאונים הצדיקים ורבנים פון לענגאויס שטאט מאנסי, צווישן זיי כ"ק גאב"ד טאהש מאנסי, גאב"ד סאטמאר מאנסי, אב"ד סאטמאר מאנסי, אדמו"ר מ'זידיטשוב חרדים, אב"ד קהל יראים, אדמו"ר מ'זידיטשוב פרעמיסלא, אדמו"ר מ'ליזענסק, דייני קהילותינו הקדושות, ראש כוללינו, אב"ד עדעלין קערעסטיר, אב"ד באר משה פרעמיסלאן, אב"ד נצח מנחם ספינקא וראה"כ וויזניץ, אב"ד תולדות אהרן, אב"ד ווענגרוב, אב"ד זוטשקא, אב"ד באניא, אב"ד נאפקע, אב"ד משכנות הרועים, אב"ד באניא נבורנא, אב"ד ראדאשיץ שליט"א, אב"ד זידיטשוב מאנסי, אב"ד חמעלניק, אב"ד פאמאנע, אב"ד זכרון יודא, אב"ד דעלאטין, אב"ד תפלה לדוד פודהייץ, אב"ד זידיטשוב דרוהביטש, הרה"ג רבי ישראל יעקב סג"ל טירנויער מרביץ תורה בקהלתנו, הרה"ג רבי יעקב יואל רובין ראה"ח עבודת

עבודה, ועוד.

דערנאך איז די גאנצע ציבור אריבער א לענגערע צייט דעם רבי'ן, און באקומען די מטבעות חנוכה לשמירה ברכה והצלחה.

במשך די מעמד האט זיך ארויסגעזעהן די ווארימע הערצה און השתתפות ועסקנות פון קהל אנשי שלומינו בעיר מאנסי, וואס האבן ארויסגעהאלפן בלב ובנפש צום גאנצע מעמד, נאכן שפירן א שטארקע נאנטקייט צו הגה"צ אב"ד דקהלתינו הק' שליט"א, וועלכע געבט זיך אפ מיט א געוואלדיגע חביבות און געטרייטשאפט צו אלע אנשי שלומינו.

נאכן מעמד האט דער רבי געקלאפט מזוזה אין שטוב פון מוה"ר יואל ראטטענשטיין הי"ו אין מאנסי, און דערנאך געמאכט א לחיים און אנגעוואונטשן ווארימע ברכות לרוב.

דערנאך האט דער רבי געקלאפט מזוזה אין שטוב פון מוה"ר יואל טייטלבוים הי"ו אין קרית יואל, און געמאכט א לחיים און אנגעוואונטשן ווארימע ברכות לרוב.

דינסטאג פר' מקץ

אינדערפרי איז דער רבי אנגעקומען אויף א באזוך בהיכל ישיבה קטנה תפארת משולם פייש אין קרית יואל, ווי מען האט זיך געשטעלט דאווענען א פייערדיגע תפילת שחרית. בהשתתפות פון תלמידי ישיבה גדולה תורת משולם פייש אין שטאט.

פארן עמוד האט געדאווענט הב' שמואל מאיר ב"ר ברוך אהרן משה לייפער נ"ו תלמיד ישיבה גדולה. דער רבי האט פארגעזאגט הלל מיט גרויס התעוררות.

בעל קורא איז געווען הב' צבי הירש ב"ר יואל קרויס נ"ו תלמיד ישיבה קטנה. די עליות האבן עולה געווען כהן הרה"צ רבי נחמן כהנא שליט"א חדב"ן, לוי רבינו שליט"א, שלישי הרה"ח ר' ראובן מנחם שווארץ הי"ו משב"ק. הגבה הב' אלימלך ב"ר יואל סג"ל שווארץ נ"ו תלמיד ישי"ק, גלילה הב' שמואל צבי ב"ר חיים יואל פריעדמאן נ"ו תלמיד ישי"ק.

נאכן דאווענען איז פארגעקומען א מסיבת לחיים, ווי מען האט געזינגן פאסיגע ניגונים, דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש, דברי חזק וחדוה. און דערנאך פארטיילט מטבעות קודש פאר אלע תלמידים.

דערנאך איז פארגעקומען די אפשערן פון בן מו"ה אלי האס הי"ו, בן הרה"ח ר' משה יצחק האס הי"ו מחושבי הורי הישיבה, דער רבי האט אפגעשוירן די האר אנגעטון די קאפל, און געבענטשט די קינה, און ווארעם אנגעוואונטשן פאר די עלטערן ובני המשפחה.

דערנאך האט מען ארויסבאגלייט דעם רבי'ן בשירה ובזמרה.

מיטאג צייט איז דער רבי אנגעקומען אויף א באזוך אין תלמוד תורה עבודת משולם פייש אין שטאט מאנסי, ווי דער סגן מנהל הרב משה מרדכי שטיינבערגער שליט"א האט מקבל פנים געווען דעם רבי'ן מיט פאסיגע ווערטער, דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש פאר די ילדי תשב"ה.

מען האט געזינגן א ווארימע ניגון, און דער רבי האט פארטיילט מטבעות קודש פאר אלע קינדער.

דערנאך האט זיך דער רבי געשטעלט דאווענען מנחה אינאיינעם מיט די מלמדים ומשמשים בקודש, צום עמוד איז צוגעגאנגען מוה"ר יחיאל אלטר גוטמאן הי"ו.

דערנאך האט זיך דער רבי ארויסגעלאזט אויפן וועג אהיים למען קדשו אין קריתינו הק'. אנקומענדיג אהיים האט דער רבי געדאווענט מעריב, און געצינדן נרות חנוכה.

דינסטאג פר' מקץ

אינדערפרי איז פארגעקומען ביי די תפלין לייגן פאר הבחור הבר מצוה בן מוה"ר זיידא ישראל חיים סג"ל קרויס הי"ו, דער רבי האט געגעבן ווארימע דברי הדרכה, און נאכן תפלין לייגן אנגעוואונטשן ברכת קדשו פארן בר מצוה בחור און די עלטערן, און געגעבן במתנה די ספרי הקודש עבודת עבודה.

מיטאג צייט איז דער רבי אנגעקומען אויף א באזוך אין ביהמ"ד פון תלמוד תורה בית יודא אין קריתינו הק', ווי ס'געווען פארזאמעלט בלי עיה"ר בערך צוויי הונדערט קינדער פון די קלענערע קינדער פון תלמוד תורה, נורסערי קינדערגארטן און כתה א', די קינדערלעך האבן געזינגן פאסיגע ניגונים, עס האט אויפגעטרעטן דער מנהל הר"ר ישעי' סג"ל קרויס שליט"א, דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש, און פארטיילט מטעמים פאר אלע קינדערלעך.

דערנאך איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול, ווי עס זענען געווען פארזאמעלט אלע גרעסערע כיתות פון תלמוד תורה, עס האט אויפגעטרעטן דער מנהל הר"ר אהרן הערש שטעסל שליט"א, דערנאך האבן די קינדער געזינגן הערליכע חרוזים.

דערנאך האט דער רבי משמיע געווען דברות קודש. צום שליס זענען אלע קינדער אריבער דעם רבי'ן און באקומען מטבעות קודש.

פארנאכטס האט דער רבי געדאווענט מנחה מעריב בהיכל ביהמ"ד הגדול, דערנאך געצינדן די נרות חנוכה.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: הגה"צ רבי אברהם יודא סג"ל שליט"א, הרה"ג ר' יוסף ישכר בער סג"ל טירנעויר שליט"א מנהל ישיבה קטנה, הרה"ח ר' נחמי' צבי שווארץ הי"ו, מוה"ר חנוך דוד שלום וויינגארטן הי"ו, מוה"ר יעקב יוסף סג"ל ניהויער הי"ו.

